

ZPRAVODAJ

FARNOSTÍ: Pardubice, Mikulovice, Rosice a Třebosice

04/26

Vydává Římskokatolická farnost – arciděkanství Pardubice
www.farnost-pardubice.cz | pro vnitřní potřebu | cena 20 Kč

Poohliadnutie

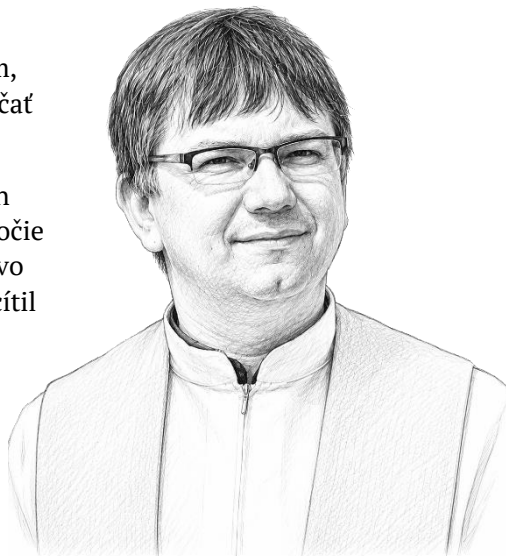
Ešte za seminárných čias, teda neuveriteľne pred viac ako tridsiatimi rokmi, mi jeden spolubrat bohoslovec napísal na pamiatku na obrázok tieto slová: „Ak odpovieš na Jeho výzvy, nech príde čokoľvek, On Ti ukáže cestu. Keď pôjdeš väčší kus cesty, obzri sa. Prezri svoju cestu. Pochopíš, prečo Ťa Boh osobitne chránil, a potom mu bez výhrad budeš môcť povedať Ďakujem.“ Tieto slová mi prišli na um v súvislosti s dnešným úvodníkom, ktorý chce byť mojim akýmsi osobným poohliadnutím za cestou, ktorou som si prešiel počas tohto pastoračného roku pôsobenia v Pardubiciach, ktoré sa chýli ku koncu.

V prvom rade by som sa chcel vám všetkým poďakovať za veľmi milé prijatie a za lásku, ktorú som vnímal pri stretnutí s vami. Osobitne by som chcel poďakovať dobrotivému a láskavému Pánu Bohu za kňazské spoločenstvo, ktoré sme vytvárali tak pri spoločnej modlitbe ako aj pri spoločných stretnutiach či slávení svätých omší. Verím, že láska A jednota nášho kňazského spoločenstva prežiarovala do celého nášho farského spoločenstva v spoločnom úsilí o jednotu, napriek rozmanitosti a osobitosti každého jedného z nás.

A to je skutočným bohatstvom každého spoločenstva. Kráčať spolu za jedným cieľom, byť čoraz viac podobní Kristovi a pritom kráčať cestou, ktorá je každému vlastná.

Na začiatku môjho pôsobenia v Pardubiciach som si v septembri 2025 pripomenul 25. výročie kňazskej vysviacky. Akoby mi Pán dal nanovo prežiť onen pastoračný zápal, ktorý som pocítil na začiatku môjho pôsobenia.

Pričom na Slovensku sa hovorí, že prvá farnosť, v ktorej kňaz začína svoje kňazské kroky, je kňazská „prvá láska“, pretože obyčajne ostáva nezabudnuteľnou pre každého kňaza a prirastie k jeho srdcu.

Pardubice sú pre mňa prvou farnosťou, v ktorej som nastúpil na misijnú cestu pastoračného pôsobenia v Českej republike a stali sa skutočne záležitosťou môjho srdca. Odchádzam zo srdcom plným vďačnosti Pánovi za tento požehnaný čas, ktorý som strávil vo vašom spoločenstve a s pocitom naplno využitého času. Čerešničkou na torte boli viaceré kultúrne podujatia v meste, ktoré som si užíval plným dúškom, predovšetkým v jedinečnej Komornej filharmónii Pardubice.

Ako som spomínal vo Spravodaji, v ktorom som na počiatku mojej misijnej činnosti napísal svoju charakteristiku a ciele, za základ svojej činnosti v Pardubiciach som považoval ohlasovanie evanjelia prostredníctvom kazateľskej činnosti a vysluhovanie sviatostí, predovšetkým Eucharistie a sviatosti zmierenia. V tomto zmysle som sa usiloval pestovať úctu k Božskému Srdcu Ježišovmu prostredníctvom vykonávania deviatich prvých piatkov. Veľmi ma potešilo, koľko ľudí si začali vykonávať pravidelnú svätú spoveď pred prvým piatkom v mesiaci. Spoznal som tu skutočne veľa ľudí hladných po Bohu, hľadajúcich teplo Kristovej lásky a svetlo Jeho pravdy. Ako som v závere mojej prezentácie uviedol, neprišiel som zachrániť všetkých, ale iba to, čo sa zachrániť dá a iba tých, ktorí mi dovolili, aby som ich mohol sprevádzať na ceste za Pánom Ježišom. Skutočne bol som svedkom mnohých zázrakov a obrátení, zvlášť pri vysluhovaní sviatosti zmierenia, ku ktorej pristúpili niektorí aj po sedemdesiatich rokoch od poslednej svätej spovede. Zažil som u viacerých prebudenie z vlažnosti k úprimnému a hlbokému duchovnému životu. Ďakujem za možnosť pripraviť k prvému svätému prijímaniu šiestich dospelých pokrstených. Ďakujem všetkým, ktorí ste sa v peknom počte pravidelne zhromažďovali raz za dva týždne na teologických večeroch, ktoré sa nám spoločne podarilo naštartovať a vďaka ktorým sa vytvorilo krásne spoločenstvo.

Veľmi sa teším aj zo spoločného putovania za sv. Filoménu do Mikulovic, kde ma milo prekvapil oltár sv. Filomény a Božie načasovanie môjho pôsobenia v Pardubiciach, pri výročí 170 rokov od stavby oltára sv. Filomény v Mikuloviciach. Rovnako nie v menšom rade ďakujem Pánovi za naše slovenské sväté omše a za spoločenstvo, v ktorom sme mohli zažiť kus rodného domova a spoločenstvo vo viere, za spoločné duchovné cvičenia a krásne chvíle strávené spolu, ako aj za vašu aktívnu prítomnosť a pomoc pri všetkých farských aktivitách a za váš vklad do tejto farnosti. Napokon veľmi sa teším z vydarenej púte na Slovensko, ktoré verím ostane pre nás nezabudnuteľným zážitkom.

Pri tomto poohliadnutí za ročným putovaním touto farnosťou môžem skutočne povedať Bohu i vám jedno veľké Ďakujem. „Pre všetkých som sa stal všetkým, aby som získal aspoň niektorých“ (1 Kor 9, 22).

Ďakujem vám, že ste mi umožnili, aby som vás mohol duchovne sprevádzať. Príhovor zakončím jedným prianím, ktoré je aj Ježišovým prianím, „Ja som si vás vyvolil, aby ste šli a prinášali ovocie a aby vaše ovocie zostalo.“ (Ján 15,16).

Modlitba za proměnu farnosti

Jak už jste několikrát v poslední době slyšeli, rádi bychom se v tomto čase více vědoměji modlili za naši farnost, resp. za naše město. Jde o to, abychom se otvírali Duchu svatému, který jistě touží proměňovat naše srdce a připravovat je pro osobní obdarování a službu druhým. V blízké době nás bude čekat i společné rozlišování a hledání vize farnosti: kudy a jak chce Bůh naši farnost rozvíjet, aby mohlo růst Boží království. Ve Zpravodaji k tomuto tématu najdete několik článků (např. na str. 7), ale také konkrétní modlitbu či litanie za farnost, které můžete využívat i pro soukromou modlitbu (str. 9). Všem, kteří pamatují na dobro našeho společenství i města, patří upřímné Bohu díky.

Změny bohoslužeb o prázdninách

Od 28. června nebudou nedělní dětské mše sv. v 10:00 v klášterním kostele. Ve všední dny od 30.6. budou slaveny mše sv. pouze ráno v 6:30 (kostel sv. Jana Křtitele) a večer v 18:00 včetně čtvrtka (kostel sv. Bartoloměje). U Salesiánů bude v neděli sloužena pouze mše svatá v 9:00. Z tohoto pořadu bohoslužeb bude navíc několik výjimek:

- 29.6. Slavnost Petra a Pavla – též mše sv. ve 12:00 u sv. Jana Křtitele
- 26.7. Poutní mše sv. u kapličky sv. Anny v 17:00 (nebude mše sv. v kostele sv. Jiljí)
- 15.8. Slavnost Nanebevzetí Panny Marie – mše sv. v 18:00 bude v klášterním kostele
- 30.8. První dětská mše sv. v klášterním kostele v 10:00

Na nástěnkách budou vyvěšeny rozpisy mší svatých sloužených v našich farnostech. Zároveň tyto informace naleznete na webových stránkách farnosti.

Úřední hodiny o prázdninách

Vzhledem k dovoleným budou úřední hodiny omezeny pouze na úterý a čtvrtek 9:00 – 11:00. To však neznamená, že nemůžete přijít na faru či do kanceláře i v jiné dny či hodiny a zkusit zazvonit. Jistější je však si schůzku (zvláště s knězem) předem domluvit i telefonicky. V době dovolené pastorační asistentky Pavly Bednářové (7. -10.7.) bude kancelář uzavřena a je nutné se na schůzce domluvit telefonicky s P. Janem Uhlířem (tel.: 777 339 233).

Svatost smíření

Vzhledem k prázdninovému režimu bude čtvrtední zpovědní den (2.7. a 6.8.) pouze dopoledne 8:00 – 12:00. Na první pátek se bude zpovídat v obvyklé době 16:00 – 18:00 - vše v kostele sv. Bartoloměje. Před každou mší sv. se zpovídá cca 30 min. předem.

Loučení s otcem Ľuboslavem

Za roční službu v naší farnosti otci Ľuboslavovi Hromjákovvi poděkujeme při mši sv. v neděli 26. července v 9:00 v kostele sv. Bartoloměje.

Po bohoslužbě bude následovat i společné posezení na faře, kdy se s ním budete moci, před jeho odchodem do litomyšlské farnosti, pozdravit a poděkovat i osobně. Ten samý den bude sloužit i mši sv. u kaple sv. Anny v 17:00.

V samotném Zpravodaji kromě jeho úvodníku, v kterém se zamýšlí nad svým působením mezi námi, najdete i několik vzpomínek a poděkování. (např. na str. 5-6).

Oslava svátku sv. Bartoloměje – návštěva arcibiskupa Jana Graubnera

V neděli 23. srpna bude naše farnost slavit svátek svého patrona sv. Bartoloměje. Poutní mši sv. v 9:00 bude celebrovat emeritní arcibiskup pražský Jan Graubner. Když jsme si před rokem byli na pražském arcibiskupství převzít ostatek sv. Bartoloměje do nového oltáře, pozvali jsme pana arcibiskupa na návštěvu do Pardubic. Pouť našeho farního kostela se nám zdála pro tuto příležitost symbolicky nejvhodnější.

Nabídka prázdninové návštěvy P. Jana Uhlíře

Možná byste se rádi setkali se svým farářem nebo ho pozvali i na návštěvu a v klidu popovídali a máte pocit, že na vás nemá čas. Chci vás zvláště v době prázdnin (méně farních aktivit) povzbudit a dodat vám odvahy a nebát se mi ozvat a pozvat mě na návštěvu či poprosit o setkání na faře. Nemusíte mít vůbec nic konkrétního na srdci. Jde o to se jen sejít, povídat o životě, více se vzájemně poznat či se společně pomodlit. Záleží na vás... Můj telefon je 777 33 92 33. Těším se na zavolání i návštěvu.

Ekonomické okénko

Protože nás od roku 2030 čeká „samofinancování“ církve a mnohé věci si budeme muset zajišťovat i ve farnosti sami, je potřeba se na to připravovat. Učit se nést spoluzodpovědnost, zajímat se a spolupodílet se na životě farnosti i finančně. Ekonomická rada se bude snažit vás pravidelně informovat i ve Zpravodaji (str. 12) a chce být maximálně transparentní.

V minulém čísle Zpravodaje jsme připravili zprávu o hospodaření za minulý rok a prosili o nějakou zpětnou vazbu. Nevíme totiž, co by vás zajímalo a co potřebujete vědět, abyste se mohli zodpovědně rozhodnout více a dlouhodobě finančně podporovat život farnosti, který není (a nebude!) pouze o opravách či nákupu svíček, ale také o zaplacení lidí, kteří se budou starat o pastorační i údržbu a provoz farnosti. Vaše připomínky i návrhy budou tedy vždy vítány. Děkujeme.

Cyklovýlet pro kluky 15+

Koncem prázdnin je plánovaný třídní výlet na kolech pro starší kluky. Odjezd bude v neděli 23. srpna v 16:00 za doprovodu kněží Jana a Jeronýma a vedoucího ministrantů Františka Traxlera se vydáme na třebechovickou faru. V dalších dnech zavítáme k otci Piotrovi do Rokytnice v Orlických horách a poslední přespání bude na faře v Letohradě. Každý den se ujede cca 50 km a bude nás doprovázet vozidlo se zavazadly. Kdo by měl zájem, ať se co nejdříve přihlásí u P. Jana Uhlíře.

Začátek školního roku a výuka náboženství

První mše sv. pro děti v 10:00 v klášterním kostele bude poslední prázdninovou nedělí - 30. srpna. Při mši sv. budou požehnány i školní potřeby a pomodlíme se nejen za děti a jejich rodiče, ale i za učitele a vychovatele. Výuka náboženství začne v druhé polovině září a bude pro první stupeň organizována podobně jako v předešlých letech: ve čtvrtek na faře od 15:45 a v pátek odpoledne u Salesiánů. Bližší informace s přihláškou najdete v srpnu na webových stránkách farnosti či v ohláškách.

Farní den

Již tradičně se jednu zářijovou nedělí společně setkáváme v kostele i na farní zahradě. Od minulého roku je to vlastně i spojeno s výročím posvěcení nového oltáře. Letos bude Farní den v neděli 20. září. Na pastorační radě jsme se domluvili, že bude slavena dopoledne opět jedna mše sv. Aby to bylo příjemné i pro rodiny s dětmi, začátek posuneme na 9:30. Protože se chceme sejít i s věřícími z okolních farností, nebudou bohoslužby v Rosicích ani Mikulovicích. Po mši sv. společně posedíme na farní zahradě s programem, který bude upřesněn.

• P. Jan Uhlíř

Aktuálně

Poděkování otci Ľuboslavovi

Když jsem se před rokem dozvěděl, že k nám na rok zavítá slovenský kněz, a ještě k tomu historik a docent, který propaguje sv. Filoménu, měl jsem trochu obavu, jak k nám do Pardubic i na faru zapadne. Mé obavy byly vesměs zbytečné, a tak si po roce opět pokládám otázku (tak jako vždy, když odcházejí kaplani z farnosti), čím naši farnost Bůh skrze jeho službu obohatil a na co případně můžeme navazovat?

Pro jednoduchost jsem si to shrnul do tří oblastí – schopnost komunikace, historie a přednášky a důraz na tradiční prvky zbožnosti. Je až neuvěřitelné, kolik lidí za rok poznal a zapamatoval si i jejich jména. Kolik kontaktů rozvinul a využil nejen pro osobní setkání, ale i pro přípravu na svátosti či rozhovory o víře. A to nemluvím o touze věci poznávat a analyzovat a předávat své znalosti při přednáškách či teologických večerech.

Osobně jsem rád, že jsem si více uvědomil, kolik farníků má slovenské kořeny a kolik lidí má přirozenou touhu po tradičnějších formách zbožnosti. Překvapil mě i zájem o úctu k sv. Filoméně mezi vámi a rád bych v budoucnu navázal na dvě slavnosti k této světici v mikulovickém kostele. Čas také ukáže, co souviselo s dary a osobností otce Luba, co nám osobně Bůh dal darem pro tento rok, a co bude formující pro naše společné prožívání duchovního života ve farnosti v budoucnu. S odchodem otce Luba dostávám od některých z vás otázky: Budou mše sv. ve slovenštině? Nemohl by dojíždět na teologické večery z Litomyšle? Má negativní odpověď je možná syrová a pro mnohé nepřijemná, ale vychází z mé zkušenosti a přesvědčení. Myslím si, že by i kněz měl opustit, aby mohl co nejrychleji přilnout k novému působišti i svěřeným lidem. Otec Lubo bude mít na novém působišti mnoho práce a mnoho nových lidí, kterým se bude muset intenzivně věnovat, a to musíme i my respektovat a podporovat. Věřím, že každého z nás rád v Litomyšli uvidí a osobní přátelství s některými z vás se určitě budou dále rozvíjet. Lubo, děkuji Ti za Tvé působení mezi námi. Za zvěstování evangelia, vysluhování svátostí, lidského a usměvavého přístupu a v neposlední řadě i za milé kněžské společenství. Ať Ti Bůh žehná a Duch svatý vede Tvé kroky. Zaplať Pán Bůh.

• P. Jan Uhlíř

Na podzim bude opět Kurz Alfa

I letos bude naše farnost pořádat další ročník Kurzů Alfa. Mám velkou radost, že jsme spojili síly se Salesiány a budeme kurzy organizovat společně. Dochází tedy k malé změně, a to v místě a dnu setkávání. Probíhat bude **každou středu** od 19:00 do 21:30 hod **v domě Salesiánského centra** na Zborovském náměstí, a to od 30. 9. 2026 do 9. 12. 2026. Zájemci se mohou hlásit na stránkách www.kurzylfa.cz, nebo na e-mail kurzalfapardubice@gmail.com nebo také na telefon **737 635 489** - Věra Pavlíčková. Setkání vždy začíná společnou večeří, následuje přednáška, o které potom účastníci mluví v menších skupinkách. Alfa funguje jako lávka mezi světem věřících a těch, kdo v Boha nevěří. Alfa není jen místem, kde lidé nalézají víru. Je také místem, kde se my farníci učíme o víře mluvit, naslouchat jiným názorům, vytvářet nová společenství a doprovázet druhé na jejich cestě za Bohem. Vidět, jak Bůh jedná v životech lidí, je pak tou největší odměnou a radostí. Ještě pár čísel, jak si vedly Kurzy Alfa v loňském roce 2025 – celkem se konalo v České republice 125 kurzů, zapojilo se celkem 114 farností a sborů, 1200 dobrovolníků a kurzy navštívilo 1700 hostů – účastníků. V naší farnosti se zapojilo přes 30 dobrovolníků a kurzy dokončilo okolo 33 hostů, navazující společenství Beta navštěvuje okolo 25 účastníků a také všichni členové týmu kurzu Alfa. Na závěr bych vás chtěla požádat o modlitby, aby Bůh žehnal při přípravách kurzu a přivedl na Alfou každého, kdo hledá cestu pro svůj život. I o prázdninách budou probíhat středeční adorace v kostele sv. Václava – u Salesiánů a čtvrteční adorace v kostele sv. Bartoloměje, kde se můžeme modlit společně.

• Věra Pavlíčková

Farní tým a Proměna farnosti

Během posledních dnů jste se mohli ve farnosti setkat s termínem „Farní tým“. Někdo vše přešel bez povšimnutí, někdo se nad tím pozastavil a ptal se, co nebo kdo to je. Dovolte mi vše objasnit a seznámit vás s tím, o co se jedná, a kdo daný tým tvoří. Vše začalo před časem, kdy Jenda Uhlíř inspirovaný myšlenkami z knihy Proměna farnosti „dával ochutnat“ tyto myšlenky a zamyšlení lidem, kteří se kolem něho více pohybovali. Postupně došel k přesvědčení, že by se rád cestou Proměny farnosti vydal.

Aby po té cestě nešel sám, je knězi doporučeno vytvořit tým lidí, ve kterém základní myšlenky a postupy proměny sdílí, diskutuje, promýšlí a hledá, jak vše uchopit a aplikovat ve farnosti. Tento tým si Jenda sestavil v průběhu podzimu loňského roku, oslovení službu přijali do června 2027.

Tým si od té doby prošel několika stmelovacími, vzdělávacími a pracovními setkáními. Postupně se jednotliví členové zapojují do pomoci Jendovi, jak radou, tak činem, diskutujeme jeho představy o vedení a směřování farnosti. Letos na jaře si Tým prošel sérií seminářů, inspirovaných právě knihou Proměna farnosti. Tématem těchto seminářů byla „misijní modlitba“. Prvním plodem, nebo chcete-li důsledkem těchto seminářů je připomenutí si a uvědomění, jak je modlitba pro jakoukoliv naši činnost důležitá. Modlitbu můžeme chápat jako základ všeho našeho konání, na čemž se shodla i pastorační rada na svém nedávném jednání.

Také nesmíme zapomenout, že v modlitbě si zveme na pomoc pomocníka Nejvyššího. Zkusím trochu odbočit a veškerou naši činnost, resp. celý proces Proměny farnosti budu dále přirovnávat k „nedokonalému“ podobenství: jízďě autem. Náš čas, úsilí, snaha a prostředky, které čemukoliv věnujeme, přirovnám k palivu, které do motoru auta musíme nalít. Čím více paliva dolijeme, tím dále možná dojedeme. Modlitbu si dovolím přirovnat k oleji, kterým musíme motor mazat. Pokud tedy chceme něčeho dosáhnout, je vhodné nemyslet pouze na „palivo“, které danému úmyslu věnujeme, ale pravidelně ho „promazávat“ naší modlitbou, jinak se motor bude točit stále hůře, bude více skřípat a časem se může i zadřít a auto tak dále nepojede.

Naopak, pokud se dle našich možností dostatečně snažíme a doléváme dostatek paliva, dobře namazanému (promodlenému) autu se pojede lehčeji a určitě pojede dále. Modlitbou naše jízda „Proměny farnosti“ začíná - pokud máme namazáno a máme dost paliva, je potřeba stanovit, kam vlastně chceme dojet, a to jsou úkoly, které nás čekají.

Farní tým letošní podzim čeká další série seminářů, které se budou věnovat právě tématu: „Kam chceme jet“, jinými slovy, jak stanovit „vizi farnosti“.

Co je tedy farní tým?

Farní tým je skupina lidí, se kterými se farář radí, se kterými sdílí své rozhodnutí, na které je připraven přenést svůj díl vedení, rozhodování a odpovědnosti. Mají k sobě důvěru pro to, aby si otevřeně mohli říci, jak a co druhý vnímá a nebojí se vzájemné diskuse ani tehdy, když spolu ve všem nesouhlasí. Důležitá je rovnost jednotlivých členů v týmu, farář je jedním z týmu, nikoliv vedoucím týmu. Tento tým takto pomáhá faráři s vedením farnosti tak, aby nebyl na všechno sám a postupem času ho to nezničilo.

Zjednodušeně jednou větou: „Farní tým je skupina lidí kolem Jendy Uhlíře, se kterou sdílí myšlenky inspirované knihou Proměna farnosti a pokouší se hledat cestu, jak je využít v naší farnosti.“

Jaký je vztah mezi farním týmem a pastorační radou?

Farní tým a pastorační rada hrají odlišné, ale doplňující se role ve směřování farnosti. Obě skupiny by měly být zakotveny v modlitbě s důvěrou a naslouchání Duchu svatému. Farní tým by měl mít vliv na strategické otázky, ke kterým pastorační rada může poskytnout vhled a radu. Pastorační rada by měla žádat od farního týmu nezbytné informace ke sledování pokroku ve strategickém plánu, stejně tak k porozumění problémům a kontextu farnosti. K podpoře tohoto procesu je přítomen nejméně jeden člen farního týmu na jednáních pastorační rady.

Členové farního týmu:

Jan Uhlíř, Jeroným Pelikovský, František Moudr, Pavla Pecnová, Libor Wawrzacz, Věra Pavlíčková a Tomáš Kučera.

Jak dlouho to bude trvat?

Ti, kdo se již do Proměny farnosti zapojili, upozorňují, že se jedná o dlouhodobou práci ve farnosti. Nelze očekávat výsledky hned ani to, že vše půjde hladce a bez chyb. Důležité je, zda jsme všichni rozhodnutí nechat se vést Duchem svatým a odvážit se vydat na cestu změn, které vedou od „udržovacího režimu farnosti k misijnímu zápalu.“ Bez úzkého týmu, pastorační rady a samozřejmě ochotných farníků se tato proměna neobejde.

Modlitba za proměnu farnosti

Dobrý Bože,
chválíme Tě za život a dary,
které dáváš naší farnosti.
Do Tvých rukou svěřujeme její proměnu
a otevřenost našich srdcí.
Spojuj nás svou láskou a veď k jednotě.
Proměňuj nás Svatým Duchem,

abychom v Jeho síle odvážně a radostně
sloužili Tobě i druhým.

Duchu svatý,
veď nás na cestě k Otci
světlem pravdy, naděje a lásky.
Skrze Krista, našeho Pána. Amen.

Litanie za farnost

Pane, smiluj se - Pane, smiluj se.
Kriste, smiluj se - Kriste, smiluj se.
Pane, smiluj se - Pane, smiluj se.

Bože, náš nebeský Otče - smiluj se nad námi.
Bože, Synu, Vykupiteli světa - smiluj se nad námi.
Bože, Duchu svatý - smiluj se nad námi.

Duchu svatý, Dárce života – obnov naši farnost svou přítomností
– Přijď, Duchu svatý.
Duchu svatý, Ohni lásky – zapal naše srdce pro Krista
– Přijď, Duchu svatý.
Duchu svatý, Světlo pravdy – veď nás k hlubší víře a jednotě
– Přijď, Duchu svatý.

Za naši farnost prosíme, ať v ní roste víra, naděje a láska
– prosíme Tě, vyslyš nás.
Za naši farnost prosíme, aby byla domovem pro všechny
– prosíme Tě, vyslyš nás.
Za naši farnost prosíme, aby byla živým společenstvím a skrze něj aby se projevovala
Tvoje láska a milosrdenství – prosíme Tě, vyslyš nás.
Za vzájemnou jednotu a porozumění mezi námi prosíme, abychom společně hledali
Boží vůli - prosíme Tě, vyslyš nás.
Za otevřenost farnosti, prosíme, pro všechny nově přicházející
– prosíme Tě, vyslyš nás.
Za odvahu, prosíme, abychom se nebáli svědčit o své víře
– prosíme Tě, vyslyš nás.
Za přirozenou touhu ke službě ve farnosti, prosíme, abychom zažívali radost a pokoj
– prosíme Tě, vyslyš nás.
Za ovoce Ducha svatého, prosíme, aby je naše farnost vděčně rozmnožovala
– prosíme Tě, vyslyš nás.

Za Ducha svatého prosíme, aby probouzel nové dary ve svých věřících

– prosíme Tě, vyslyš nás.

Za duchovní růst každého z nás, prosíme, abychom čerpali útěchu ze Tvé blízkosti

– prosíme Tě, vyslyš nás.

Za dar pokory a otevřenosti prosíme, aby Duch svatý mohl proměňovat naše srdce

– prosíme Tě, vyslyš nás.

Za všechny rodiny naší farnosti prosíme, ať v nich vládne láska, pokoj a vzájemná úcta

– prosíme Tě, vyslyš nás.

Za děti a mládež prosíme, aby poznaly radost z víry a odvahu ji žít

– prosíme Tě, vyslyš nás.

Za ty, kdo hledají, pochybují nebo se od Tebe vzdálili, prosíme, aby v naší farnosti našli přijetí a světlo víry – prosíme Tě, vyslyš nás.

Za naše kněze, jáhny a všechny služebníky církve prosíme, aby byli vedeni moudrostí a působením Ducha svatého – prosíme Tě, vyslyš nás.

Za nová povolání ke kněžství a zasvěcenému životu, prosíme, aby Duch svatý vedl mladé lidi k odvaze následovat Tvoje volání – prosíme Tě, vyslyš nás.

Za všechny, kteří nesou nějaké břemeno, prosíme, aby vždy nacházeli ve farnosti oporu a přijetí – prosíme Tě, vyslyš nás.

Za nemocné, osamělé a trpící prosíme, aby zakoušeli blízkost Krista a podporu naší farnosti – prosíme Tě, vyslyš nás.

Za všechny zemřelé farníky prosíme, aby měli účast na radosti věčného života – prosíme Tě, vyslyš nás.

Modleme se:

Bože, prosíme Tě, sešli Ducha svatého na naši farnost. Proměňuj naše srdce, upevňuj naši víru a nauč nás sloužit jeden druhému v lásce. Obnovuj, co je unavené. Uzdravuj, co je zraněné. Spojuj, co je rozdělené. Ať jsme živým společenstvím, které Tě oslavuje a přináší světlo našemu městu. Skrze Krista, našeho Pána. Amen.

Zveme na MODLITEBNÍ VEČER

s chválami, adorací a modlitbami za farnost
dne **29. 6. v 19 hodin** v kostele sv. Bartoloměje
na slavnost sv. Petra a Pavla.

„Pevní ve víře, odvážní ve svědectví.“

Společenství Modlitby za farnost

Pout' na Chlumeck u Luže

V rámci loňského Jubilejního roku s mottem Poutníci naděje jsme minulý rok v září putovali na Chlumeck u Luže. Akce se nám zalíbila a rádi bychom ji opakovali i letos. Zapište si do kalendářů sobotu 12. září. Opět půjdeme pěšky kratší či delší trasu. Počítejte i s koly nebo s autobusem. Bližší informace na konci srpna v ohláškách a na webu. Budeme se těšit!

• *P. Jiří Caha*

Volná místa na táborech

Volná místa hlásí tábor pro děvčata od 11 do 15 let na motivy filmu Největší showman. Od 2. do 9. 7. je na faře na Míčově čekají hry, nová kamarádství, tanec, společná modlitba a mnoho dalšího.

Klučičí tábor pro chlapce od 11 do 14 let je letos opředen tajemstvím – název TOP SECRET mluví za vše. Jasně však je, že si účastníci odvezou spoustu zážitků v dobré partě. Stanové ležení v Kněžicích na ně čeká od 10. do 17. 7.

A čtyři poslední volná místa jsou i na táborech pro mladší kluky i holky od 10. do 17. 7. na faře na Míčově. Přihlásit se můžete na stránkách Střediska:

<https://salesianipardubice.cz/stredisko-mladeze/tabory/>

Kdo by měl s přihlašованиеm jakýkoli problém, neváhejte se na mě obrátit: **733 149 002**

• *Martina Traxlerová*

Pozvánka na Konferenci Charis 2026

Na Výstavišti Brno se ve dnech od 8. do 12. července koná Konference Charis 2026.

Motto letošní konference je „Především chraň své srdce, neboť z něj vychází život“.

Na webových stránkách konference **<https://konferencecharis.cz/>** naleznete program na každý den a informace o registraci i úhradě poplatku na celou konferenci.

Nabízíme možnost společné cesty na jeden den s otcem Janem Uhlířem, a to vlakem, v pátek 10. července. Kromě mše sv., rozhovorů a společných modliteb budou i dvě přednášky. Dopoledne slovenský kněz P. Jozef Mihok přednese téma „Odpusť nám, jako i my odpouštíme“ a odpoledne David Novák, kazatel z Církve bratrské, prezentuje téma „Nezarmucujte Ducha Božího“. Denní konferenční poplatek lze platit na místě, dospělí platí 350 Kč (senioři 250 Kč). Odjezd z Pardubic hl. n. vlakem ČD Ex v 6:36 hod., příjezd do Brna hl. n. v 8:13 hod. Návrat: odjezd z Brna ČD Ex 19:46 hod. s příjezdem do Pardubic 21:23 hod. nebo odjezd Brno Ex 20:46 hod. – příjezd Pardubice 22:32 hod. V případě zájmu, prosím, informujte Věru Pavlíčkovou e-mailem na **vera.pavlickova17@gmail.com** nebo zprávou na mobil **737 635 489**.

• *Věra Holoubková*

Ekonomické okénko farnosti

Vážení farníci, otevíráme novou rubriku Ekonomické okénko farnosti, ve které bychom vás chtěli pravidelně informovat o důležitých hospodářských otázkách, opravách, investicích i konkrétních krocích, které se týkají života našich kostelů a celé farnosti.

Smyslem této rubriky je přinášet srozumitelně a otevřeně informace o tom, jak se pečuje o svěřený majetek, kam směřují prostředky a jaké projekty se právě připravují nebo uskutečňují. V tomto čísle se zastavíme u opravy varhan v kostele sv.

Bartoloměje v Pardubicích, představíme nový platební terminál v kostele u sv. Jana a také novinku v klášterním kostele Nanebevzetí Panny Marie. Věříme, že tato rubrika pomůže lépe porozumět tomu, co se ve farnosti děje a zároveň ukáže, že i zdánlivě technické či ekonomické záležitosti jsou důležitou součástí společné péče o naše farní společenství. Oprava, čištění a ladění varhan u sv. Bartoloměje byla plánována na dvě etapy. Vše se však stihlo na jaře (viz. článek Jiřího Kuchvála). Celkové náklady na opravu varhan činily 70.700,- Kč. Sbírký o posledních nedělích měsíce června a července budou věnovány na tento účel. V kostele u sv. Jana se můžete setkat s novým platebním terminálem. Platební terminály se již staly běžnou součástí kostela sv. Bartoloměje i klášterního kostela. Nyní budou mít možnost přispět farnosti pomocí platební karty nebo mobilního telefonu také věřící u sv. Jana.

V klášterním kostele máme také jednu novinku, kterou jsme si jako ekonomická rada přivezli ze semináře s názvem „Dobrý správce“ v Olomouci. Jedná se o zalaminované kartičky s QR kódem a informací, že věřící přispívá platební kartou nebo pravidelným převodem z účtu. Kartičku si může vyzvednout na stolečku s tiskem a odevzdat ji při sbírce, a tak se podílet na sbírce i tehdy, když daruje finanční obnos bezhotovostně. Pokud se tato novinka osvědčí a setká se s dobrým ohlasem, rozšíříme kartičky i do kostela sv. Bartoloměje. V novinkách budeme pokračovat i nadále. Jednou z nich bude stojan při vstupu do kostela, kde si věřící budou moci přečíst, čeho se aktuální sbírka týká – zda je věnována na konkrétní cíl, na provoz farnosti, nebo se jedná o takzvanou účelovou sbírku, například na pojištění či bohoslovce. Věříme, že i tato větší informovanost bude vítanou změnou.

• Zdeněk Lukavský, člen ERF

Fasáda kostela sv. Bartoloměje

V letošním roce budou opět pokračovat práce na obnově pláště kostela sv. Bartoloměje. Bude provedena oprava omítaných ploch severní fasády a restaurovány kamenné prvky na severní straně předsíně. Celková cena prací představuje 2 024 000 Kč, z toho dotace Pardubického kraje činí 1 750 000 Kč. Lešení se začne stavět během měsíce června.

• Helena Kosová

Nový zvuk bartolomějských varhan

Vážené sestry a bratři,
někteří z vás jste zaznamenali v měsíci květnu neobvyklou situaci, kdy byl omezen vstup na kůr a ani varhaníci neměli k dispozici kompletní varhany. Proběhla totiž neodkladná oprava varhan na kůru kostela sv. Bartoloměje. Tato 1. etapa byla plánována po loňských stavebních úpravách interiéru kostela, spojených s úpravou presbytáře a instalací nového oltáře. Celá akce se sestávala z kompletního vyčištění celého varhanního stroje, který je velmi zasažen prachem a těž agresivními zplodinami z rušné komunikace, neboť často zůstává po návštěvnicích otevřený hlavní vchod. Tím samozřejmě trpí celý cenný interiéru a umělecká výzdoba kostela a je třeba uvažovat o realizaci nějakého zavíracího mechanismu. V první fázi byly postupně vyjmuty píšťaly žaluziového stroje, což je 2. manuál, následně pak píšťalový fond 1. manuálu a postupně i pedálové rejstříky. Po důkladném vyčištění píšťal a vzdušnic byly vráceny píšťaly na svá místa a probíhalo ladění a intonování (pro dosažení barevně i tónově vyrovnaného zvuku v rámci jednoho rejstříku, potažmo celých varhan). Základem pro tuto část opravy byla úprava – snížení – tlaku vzduchu na hlavním stroji pro dosažení přirozeného zvuku tak, aby při 18 °C bylo ladění 440 Hz. Ladění píšťal se totiž se stoupající teplotou vzduchu zvyšuje a ve velkých vedrech jsme měli na kůru i 27 °C.

To bylo obtížné jak pro zpěváky, tak i pro lidový zpěv – raději jsem někdy při bohoslužbách některé „vyšší“ písně transponoval níže, aby se lépe zpívaly. Nehledě na to, že vysoké ladění není pro instrumentalisty snadno doladitelné a komplikuje hru zvláště dechových hudebních nástrojů. Varhany po zvukové úpravě získaly kompaktnější zvuk, především u některých hlasů jako je Principál 8', Oktáva 4', Flétna 8' na hlavním stroji a nově posílený rejstřík Principál 4' na druhém manuálu. Celé tyto úpravy provedl velmi pečlivě varhanář Jan Fajfr. Zvláštní péče pak byla věnována dvěma registrům z hlavního stroje, a to Mixtuře 1 1/3' a Trompetě 8', které byly ve špatném stavu po fyzické i zvukové a intonační stránce. Jejich píšťaly opravil ve své varhanářské dílně do výborného stavu varhanář Petr Fišer. Zvuk těchto hlasů tvoří zvukovou korunu celého nástroje. Jsem velmi rád, že se podařilo tuto etapu opravy varhan zdárně dokončit a upřímně děkuji oběma pánům varhanářům Janu Fajfroví a Petru Fišerovi, jakožto i diecéznímu organologovi Václavu Uhlířovi za jejich dílo.

Též děkuji našemu duchovnímu správci P. Janu Uhlířovi za jeho podporu. Zájemce o bližší seznámení s opravou a vylepšením nástroje zvu na prohlídku v neděli 28. června po mši sv. v 9 hodin. V instrukci Druhého vatikánského koncilu *Musicam sacram* se píše: „Píšťalové varhany ať jsou v latinské církvi ve velké úctě jako tradiční nástroj. Jejich zvuk dovede dodat církevním obřadům podivuhodný lesk a mocně povznést mysl k Bohu“. Je tedy třeba o tyto nástroje pečovat a, prosím, pamatujte na to v našich sbírkách, zvláště poslední neděli v měsíci.

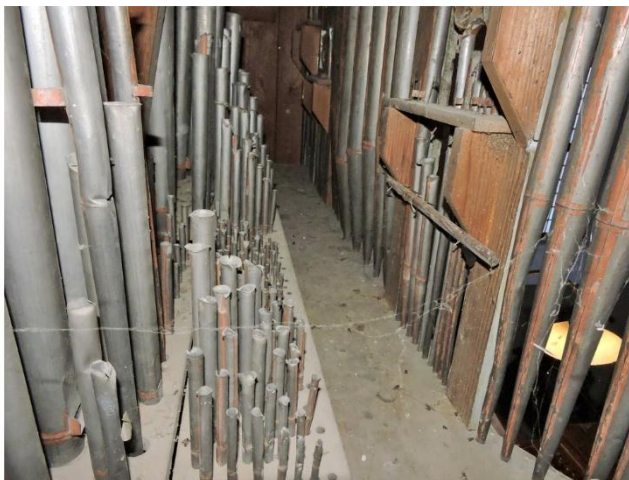
• Jiří Kuchválek, *regenschori*

Vraťme život mikulovickým varhanám

Když se řekne srdce kostela, mnozí z nás si představí oltář nebo věžní zvony. Je tu ale ještě jedno srdce – sice často skryté na kůru, ale o to mocnější, když se rozezní. Varhany v našem kostele sv. Václava v Mikulovicích jsou mimořádným uměleckým a historickým dílem. Neslouží jen k doprovodu bohoslužeb, ale jsou vzácným klenotem celé naší oblasti. A právě tento regionální unikát nyní potřebuje kompletní restaurování a naši společnou pomoc.

O co v projektu jde? Nejde nám pouze o opravu materiálu. Naším velkým přáním a hlavním cílem projektu je otevřít dveře kostela dokořán a propojit naši farní komunitu s obyvateli všech okolních obcí. Chceme, aby o tomto historickém dědictví věděli lidé v širokém okolí, protože takto vzácné dílo přesahuje hranice samotné farnosti – patří k identitě a kultuře nás všech. Proto připravujeme projekt Adopce píšťal, aby si každý mohl symbolicky zakoupit jednu či více píšťal a měl radost, že se podílel na záchraně krásného nástroje.

Celková obnova je rozdělena do tří etap v celkové hodnotě přibližně 3,6 milionu korun.

Zatímco první dvě etapy budou probíhat přímo v kostele, závěrečná nejnáročnější část se uskuteční v odborné dílně. Celý projekt a jeho přípravu má na starosti úzký pracovní tým, ve kterém se setkávají farníci i odborníci: P. Jan Uhlíř; varhaník, organolog a hudební pedagog Václav Uhlíř; kostelník Jan Fibich, za farnost Ing. Kateřina Němcová, Ing. Jana Doležalová

a Ivona Šislerová. Tým se od ledna setkává každé dva měsíce a podařilo se mu navázat skvělou spoluprací s grafikem Pavlem Bielialievm a programátorem Lukášem Kadlecem. V současné době byly započaty první práce na varhanách, intenzivně se pracuje na tvorbě webových stránek, na vizualizaci píšťal, na programování samotného dárcovského portálu.

Chceme, aby se oprava varhan stala událostí, která nás spojí. Proto již dnes srdečně zveme farníky, sousedy, milovníky hudby a lidi z celého okolí na slavnostní zahajovací koncert, který se uskuteční v neděli 20. září 2026 od 17 hodin v našem kostele sv. Václava v Mikulovicích. Vystoupí Václav Uhlíř (varhany) a Václav Metoděj Uhlíř (virginal), a právě zde bude sbírka oficiálně odstartována.

Věříme, že společnými silami dokážeme tomuto vzácnému nástroji vrátit jeho hlas, který bude doprovázet naše bohoslužby i společná setkání další generace.

Těšíme se na vaši podporu a společné setkání!

• *Za celý tým Ivona Šislerová*

Varhany v kostele sv. Václava v Mikulovicích

Dvoumanuálový mechanický nástroj postavil František Pavel Horák z Kutné Hory v roce 1792. Dokládá to zápis v pamětní knize farnosti, kde se píše: „Jak staří pamětníci vypravují, byli tyto nové varhany k svátku sv. Václava, oltář k svátku všech Svatých, roku 1792 docela dohotoveny.“ Varhany v Mikulovicích jsou jedny z nejstarších dochovaných varhan na Pardubicku. Mají celkem 13 rejstříků a 729 píšťal, z nichž většina se dochovala v původním stavu. V roce 1885 nástroj přestavěl Jan Severa z Nového Bydžova a v téže roce varhany štafíroval Antonín Sucharda z Nové Paky. Varhany jsou v současné době v havarijním stavu, jsou silně napadeny červotočem a částečně je použitelný pouze jeden manuál. Proto se farnost rozhodla zahájit celkovou obnovu tohoto vzácného nástroje a práci svěřila varhanářské firmě Dlabal-Mettler z Bílska u Olomouce. Celá akce probíhá pod dozorem ze strany památkářů a vyžádá si finanční náklady ve výši 3 627 338 Kč.

Dne 19. 5. 2026 byla zahájena 1. etapa obnovy varhan. Byl rozebrán druhý manuál a odvezen do dílny restaurátora. Tato etapa si vyžádá náklady ve výši 301 290 Kč a výsledkem bude restaurovaná vzdušnice včetně kompletního píšťalového materiálu druhého manuálu.

• *Václav Uhlíř*

Připomeňte si s námi P. Františka Rybu

V sobotu 15. 8. 2026 bude v 18:00 v klášterním kostele sloužena mše svatá za P. Františka Rybu (1905-1973), bývalého duchovního správce kostela Zvěstování Panny Marie v letech 1936-49, profesora náboženství, čestného občana Nové Paky. P. Ryba učinil z kostela založeného Arnoštem z Pardubic místo setkávání studentské mládeže. Komunistický režim jej proto v padesátých letech pronásledoval a mučil. Zbavili jej státního souhlasu a až do jeho smrti jej šikanovali. Vzpomeňme spolu s jeho rodinou na tohoto statečného svědka víry!

• Jiří Kotyk

Duchovní obnova pro seniory ve Slavoňově

Ráda bych vás, kteří jste už dosáhli seniorského věku, pozvala na již čtvrtou duchovní obnovu pro seniory. Bude se opět konat ve Slavoňově, v blízkosti poutního místa Rokole, v krásném prostředí Mariánské zahrady. Začínáme 13.9. večeří a končíme 16.9. obědem. Duchovní stránku zajistí o. Jan Uhlíř, o kuchyň se postarají manželé Pavlíčkovi. Tak neváhejte a volejte na číslo **608 377 194** (Helena Strouhalová) nebo pište na e-mail **cindicka@seznam.cz**.

Těším se, že spolu prožijeme Pánem požehnaný čas.

• Helena Strouhalová

Napsali jste

Fandíme Nýmovi aneb zážitky z primice v Litomyšli

S přáteli jsme vyrazili do Litomyšle na primici našeho teď už novokněze, Jeronýma Pelikovského. A bylo to ... Boží! Zem kolem kostela pokrývaly křídou malované obrázky a vzkazy. Třeba cesta do chrámové lodi vedla přes schod s nápisem „Fandíme Nýmovi“. Což klidně mohlo být motto nejen primičního dne, ale i našeho vztahu k němu. Prostě mu fandíme. Rozhlížela jsem se kolem a pomaličku mi to docházelo. Pár týdnů zpátky jsme se totiž s Nýmem bavili o tom, že kněžství je jako manželství, ale s celou církví. S lidmi. A že jich tu bylo! Celý kostel byl lidmi napěchovaný. Opírali se o zábradlí kůru, postávali v každém koutě, plnili lavice a uličky. Od starších, z nichž bylo cítit klidné nadšení, po malé děti, které běhaly okolo, plně zaujaté vším tím mumrajem. Všichni jsme sdíleli stejnou radost. A pak to začalo. Dlouhý průvod kněží a ministrantů, mezi nimiž jsme hledali známé tváře. Slavnostní, ale zároveň uvolněná atmosféra. Radost zářící z každého koutu. Hudba vyjadřující emoce lidské duše. Třeba baskytarová verze zpěvu Svatý, svatý, svatý nebo I Don't Know How to Love Him z Jesus Christ Superstar v závěru mše. Všechno to podtrhovalo Nýmovu osobitost. On sám musel během přijímání několikrát doplňovat kalich, protože proud lidí, který za ním mířil, byl tak veliký, že mu nestačily hostie. Lidí dorazilo několik set.

Na farní zahradě pak rozdával novokněžská požehnání, úsměvy a primiční podtácky. Podobně jako při mši byla fronta „na Nýma“ nekonečná. A všude byly jeho fotky s hláškami v komiksových bublinách. Na stolech, na zdech i na špejlích zapíchnutých v zákuscích. Kromě Nýmovy „všudypřítomnosti“ jsme potkávali i spoustu známých. A taky výborného jídla, hudby a možností si popovídat. Atmosféra byla tak příjemná, že se nám vůbec nechtělo domů.

Cestou jsme se shodli, že to byl velký zážitek, a že jsme moc vděční, že máme Nýma v naší farnosti. Ta jeho radost je fakt nakažlivá. Inspiruje nás nebát se svěřit se do Božích rukou, úplně se na Něj spolehnout i v našich vlastních životech. Což je podle mě velká věc, kterou můžeme udělat společně s tím, že se za Nýma budeme modlit.

• Martina Jánová

Farní pouť na Slovensko

Už to bude víc než měsíc, kdy jsme se vydali na farní pouť na Slovensko. Požehnaný začátek – večerní mše v kostele svatého Bartoloměje. Načerpali jsme duchovní sílu a požehnání na cestu. Čekala nás dlouhá noc v autobuse, ale pak Slovensko. Spišský kraj nás přivítal pohledem na v dále zasněžené Tatry. Otec Ľubo měl připravený bohatý program, abychom mohli vidět krásu kostelů, obdivovat památky, které po staletí střeží víru našich předků. V autobuse se o nás starali otec Jan a neúnavná organizátorka Pavla Pecnová. Bydleli jsme v srdci Slovenského ráje.

Krása přírody se dotýkala srdcí všech při každém pohledu do okolí. Měli jsme to štěstí, že jsme bydleli v Park hotelu Čingov, který je vstupní bránou do této jedinečné přírody. Spiš je duchovně velmi bohatý kraj. Srdcem je město Levoča. Přivítalo nás historické centrum s nádherným náměstím, radnicí a monumentální stavbou chrámu sv. Jakuba. Uvnitř stojí skvostný dřevěný oltář, který je snad nejvyšší na světě. Výzdobu tvoří dřevěné sochy mistra Pavla z Levoče. Nad Levočí se tyčí Mariánská hora, nejstarší poutní místo na Slovensku. Je to místo hlubokého ticha a nádherných výhledů – poutníci zde najdou pokoj. V místní bazilice jsme v tiché modlitbě, při mši svaté, prožili chvíle hlubokého míru a odevzdání se. Nezapomenutelné bylo setkání se sestřičkami a každý z nás, i dnes, cítí ten úžasně teplý čaj a preclíčky, které nám sestřičky připravily. Velkolepé Košice – metropole východního Slovenska a brána víry.

Ohromila nás vznešenost Katedrály svaté Alžběty, největšího kostela na Slovensku. S celou katedrálou i jejími dějinami nás seznámil profesor Zubko. Nesmím opomenout 750 let starý Kostel sv. Ducha v obci Žehra s nádhernou gotickou freskovou výzdobou a úžasným výkladem místní paní kostelníčky. Ať to byla Mariánská hora u Levoči či Katedrála svaté Alžběty v Košicích, všude jsme mohli cítit víru v Boha, která tato místa provázela. Víru, naději i lásku, kterou vkládali lidé, kteří zde po staletí žili. Dojmy z historie umocňovala všudypřítomná краса krajiny, skalistých hor v dálce a údolí Slovenského ráje. Je toho tolik! Hrad ve Spiši, kostel ve Spišskom Podhradie, návštěva Spišskej kapituly, které se přezdívá Slovenský Vatikán. Kostel Božího milosrdenství ve Smižanoch. V jeho interiéru se nachází nádherný kříž ze zeleného skla a nerez. Je pravděpodobně největším křížem na světě, který je umístěn v kostele. Součástí kostela jsou ostatky sv. Faustiny Kowalské, sv. Jana Pavla II. a sv. Vincenta Pallotiho. Jedinečná na Slovensku i na světě je i expozice papežských darů sv. Jana Pavla II. Vedle památek a modliteb to byla pouť plná setkávání s nesmírně milými a vřelými lidmi.

Právě skrze jejich pohostinnost a otevřená srdce jsme mohli zažít skutečnou radost. Čtyři dny utekly jako voda, ale společenství, které jsme upevnili po cestě, po večerech u stolu, při modlitbách a vzpomínky na celý ten kraj v nás zůstanou na pořád. Právě ta lidská vstřícnost dodala celému výletu zvláštní atmosféru, která se propsala do celého společenství v autobuse. Mezi všemi účastníky panovala dobrá nálada, smích, sdílené zážitky i víno. A tak jsme si celou pouť mohli opravdu užít plnými doušky a celým srdcem. Domů jsme se vraceli unavení, ale plni vzpomínek a vděčnosti za společně prožitý čas. Ľubo, Jane, Pavlo, děkujeme! A malá slaná tečka na konec: Sestřičky nám poslaly recept na jejich výborné preclíčky.

Vyzkoušejte: 500 g polohrubé mouky, 1 kelímek smetany na šlehání, 175 g strouhaného eidamu, 250 g ztuženého tuku, 1 balíček prášku do pečiva, sůl, na potření vejce, na posypání: mák, sezam, hrubozrnná sůl, kmín. Zpracujeme těsto a necháme ho v ledničce 12 hodin odpočinout. Vyválíme a vykrájíme preclíčky. Pečeme na pečicím papíře 15-20 min. na 180 stupňů, až chytanou barvu. Nebo: 20 dkg hladké mouky, 20 dkg strouhaného sýru, 20 dkg másla (Hery či ztuženého tuku) sůl, špetka prášku do pečiva, 2 žloutky. Těsto zpracovat, nechat odpočinout (stačí 1 hodinu) a vyválet válečky. Vytvarovat preclíček. Potřít žloutkem, posypat solí, mákem, sezamem dle chuti. Peče se stejně dlouho. Dobrou chuť a zase někdy na pouť!

• Marcela Klemová

Teologické večery – s církevními otci

Naše víra má hluboké kořeny. Jak žili první křesťané?

Mnoho dalších otázek se nám pravidelně snaží vysvětlit a přiblížit náš otec Ľubo. Scházíme se pravidelně každých čtrnáct dní už od února. Občas zapomínáme, že prožíváme úplně stejnou víru jako lidé, kteří znali apoštoly osobně. Pojdme se vrátit na samý začátek a na chvíli si představit některé muže, kteří tehdy drželi církev pohromadě. Jako první to byl svatý Kliment Římský, kterého jsme poznali. Byl čtvrtým papežem v Římě a přímo spolupracoval s apoštoly Petrem a Pavlem. Když v církvi vznikaly hádky a rozepře, Kliment psal dopisy plné lásky a otcovské péče, aby křesťany usmířil. *„Kristus patří těm, kteří jsou pokorní a ne těm, kdo se vyvyšují nad své stádce.“* Některé jeho dopisy jsme si předčítali na přednáškách.

Zajímavé bylo povídání o svatém Polykarpovi, který byl žákem apoštola Jana. Stal se biskupem a proslul neuvěřitelnou věrností víře. Když ho jako starce nutili, aby proklel Krista, vzdal se víry a tím si zachránil život, odpověděl: *„Už osmdesát šest let mu sloužím a nikdy mi neublížil. Jak bych mohl proklít svého Krále a Spasitele!“*

Nakonec pro svou víru zemřel jako mučedník. Byl totiž upálen zaživa.

Svatý Justin – vzdělaný filosof, který hledal pravdu, až ji našel v Evangeliiu. Napsal první obhajoby křesťanů pro tehdejší císaře. Ukázal, že věřit v Ježíše Krista je naprosto rozumné. Také on položil život za Pána. Byl stát.

Na přednáškách velké diskuse vyvolal spis zvaný Didaché – učení dvanácti apoštolů. Je to nejstarší dochovaná příručka pro křesťanský život. Ukazuje nám, jak se tehdy křesťané modlili, jak se postili nebo slavili Eucharistii. Texty z tohoto spisu v nás vyvolaly řadu otázek nad slavením liturgie. Mnohdy se večery protáhly dlouho do večera a otec Ľubo neúnavně, s velkou profesionalitou a znalostmi, odpovídal a vysvětloval. U některých témat jsme se zastavili déle, některé osobnosti jsem nejmenovala. Přijďte se podívat a poslechnout si podvečerní povídání. Večery s církevními otci se možná protáhnou do období prázdnin, takže je čas dozvědět se zajímavé informace. Inspirujme se tvořivou láskou prvních křesťanů, které nazýváme církevními otci. Stavějme naše společenství na pokoře, vzájemné službě a odvaze žít pro Krista každý den!

• *Marcela Klemová*

Půt'k sv. Filoméne do Mikulovic

V deň slávnosti Najsvätejšej Trojice sme si opäť vykonali pút'k sv. Filoméne do Mikulovic, kde sa nachádza jej oltár, pri príležitosti sviatku objavenia jej tela 25. mája 1802 v katakombách svätej Priscily v Ríme. Púte sa zúčastnilo veľké množstvo veriacich z rôznych častí východných Čiech, aby si na jej príhovor vyprosili od Najsvätejšej Trojice potrebnú silu do duchovného života a milosti. Táto pút' však nabrala na historickom význame, keďže z Kroniky mikulovickej farnosti sa mi podarilo odhaliť počiatky úcty k sv. Filoméne v Mikuloviciach, ktoré siahajú k miestnemu farárovi Josefovi Škodovi. Ten totiž dal v roku 1855 vyhotoviť pre dva bočné oltáre nové oltárne obrazy Nepoškvrneného počatia Panny Márie a svätej Filomény, ktorej bol pri tejto príležitosti zasvätený jeden oltár. Zaujímavým sa ukázalo, že oba oltáre boli posvätené práve na slávnosť Najsvätejšej Trojice. Týmto naša pút' nadobudla historický kontext pripomenutia si posviacky oltárov mikulovického kostola. Josef Škoda ako veľký ctiteľ svätej Filomény dal predtým zhotoviť už jeden oltár sv. Filomény v predchádzajúcej farnosti v Jezbořiciach. Pochovaný je pri bočnom vchode Kostola sv. Václava. Chvála Bohu, ktorý nám dal poznať počiatky uctievania tejto malej - veľkej svätice v našej farnosti. Zažili sme skutočne nádherný čas s Pánom, ktorý nás všetkých v modlitbe a vo svätej omši spojil v jedno krásne spoločenstvo chváliaceho Trojjediného Boha, ktorý sa oslávil aj v živote svätej Filomény.

• *P. Ľuboslav Hromják*

Budme dobrými správci své farnosti!

V Arcibiskupském paláci v Olomouci se ve čtvrtek 7. května konala konference **Dobrý správce**. Tuto akci pořádala iniciativa Františkova ekonomika a Nadační fond Teo via pod záštitou olomouckého arcibiskupa a předsedy ČBK Josefa Nuzíka.

Smyslem konference bylo inspirovat, propojovat a společně hledat cesty, jak co nejlépe spravovat majetek a zdroje pro misijní činnost a dlouhodobý rozvoj farností. Svůj příspěvek v rámci bloku paralelních kruhů měl rovněž náš P. Jan Uhlíř, který společně se Zuzanou Palátovou hovořil na téma *Proměna farnosti – zkušenosti z Česka*. Konference se zúčastnila také polovina členů Ekonomické rady farnosti. V rámci konference jsme se setkali s řadou zajímavých a inspirativních lidí z jiných farností, získali jsme mnoho nových informací a praktických zkušeností zaměřených především na otevřenost, spolupráci a aktivní zapojení náš všech do života ve farnosti. Věřím, že nám účast na této konferenci přinesla také povzbuzení do další společné práce. Velký zájem vzbudil příspěvek generálního vikáře brněnské diecéze Pavla Kafky, který sdílel svou zkušenost z farnosti sv. Benedikta v kanadském Halifaxu. Tato farnost prošla praktickou misijní proměnou, jak ji popisuje James Mallon ve své knize *Proměna farnosti*. Ukazuje, že když je farnost postavená na vztazích, angažovanosti a hlásání evangelia, proměňuje se i její přístup k hospodaření a majetku. **Pavel Kafka** přijal pozvání do Pardubic, kde uspořádá přednášku pro všechny, koho toto téma zajímá. Akce se uskuteční **15. 10. 2026**.

Rezervujte si, prosím, termín, o podrobnostech budeme včas informovat.

• Tereza Hrdá

Modlitby za farnost

Od března působí v naší farnosti nové společenství Modlitby za farnost, do kterého se zapojili převážně účastníci podzimního semináře Život v Duchu (P. Sievers). Vedeni Duchem svatým jsme pocítili touhu pokračovat společně na cestě víry a modlitby. Jako své poslání vnímáme především modlitby za potřeby naší farnosti a její proměnu, ale také za duchovní rozvoj každého člena i celého společenství. Našimi modlitbami chceme vytvářet pevné základy pro všechny aktivity a důležité události v našem farním společenství. Myslíme na potřeby farníků a jejich rodin, všech služebníků církve a na všechny aktuální úmysly. Věříme, že právě modlitba je základem života farnosti a měla by stát na začátku jakékoliv její aktivity nebo důležitého rozhodnutí. Scházíme se jednou za 14 dní ke společné modlitbě, sdílení a duchovnímu povzbuzení. Mezi jednotlivými setkáními jsme propojeni každodenní modlitbou za konkrétní úmysly, které vždy po dvou týdnech společně s otcem Jendou obnovujeme. Naším záměrem je být společenstvím, které se nechává vést Duchem svatým a modlitbami podporuje život celé farnosti.

• Markéta Pikhartová

Diecézní setkání ministrantů v HK

Dne 23.5. jsme byli i my ministranti z Pardubic na diecézním setkání ministrantů v Hradci Králové. Po zahájení následovaly přednášky a workshopy. Nejvíc se nám líbila přednáška s vojenským kaplanem, protože byla zajímavá a dozvěděli jsme se hodně informací a zajímavostí o jeho službě. Na oběd jsme dostali výbornou bagetu a pitíčko. Den jsme poté zakončili mší svatou. Celá akce byla dobře zorganizovaná a vše probíhalo v pohodě. Příjemné bylo i prostředí.

• David Zelenka, Lukáš Majerik, Michal Majerik

Noc kostelů z mého pohledu

Letos jsem měla poprvé možnost aktivně se podílet na přípravě a průběhu Noci kostelů. Byla to pro mě nejen nová zkušenost a velká zodpovědnost, ale především radost a obo-hacení. Společně se svou dcerou Haničkou jsem pomáhala v našem krásném kostele Zvěstování Panny Marie dvěma úžasným a zkušeným ženám, Markétce a Barunce, s organizací této výjimečné akce. Noc kostelů podle mého názoru dokáže spojovat lidi napříč generacemi, národnostmi i životními příběhy. Každý je vítán a každý si zde může najít to své. Bylo nádherné pozorovat rodiny s dětmi, návštěvníky obdivující architekturu, sochy a vitráže našeho kostela. Někteří přicházeli hledat klid a prostor pro tichou modlitbu, jiní potřebovali sdílet své starosti, radosti, nebo své životní zkušenosti.

Právě tato rozmanitost lidí a jejich otevřenost mě hluboce oslovila. Jako dětská sestra jsem zvyklá pomáhat druhým a naslouchat jim. Stejně tak tomu bylo i během Noci kostelů. Měla jsem možnost být součástí několika setkání a rozhovorů, které mi připomněly, jak důležité je věnovat si navzájem čas, pozornost a laskavost. Vše, co se během této noci odehrálo, pro mě mělo velký smysl. Pocit radosti, sounáležitosti a vděčnosti mě provází a hřeje u srdce ještě dnes. Děkuji za důvěru, naše společenství, nové zkušenosti, ale hlavně za přátelství. Jsme tu šťastní.

• *Hana Wurstová*

Noc kostelů v klášterním kostele

V pátek 29. května se v Pardubicích uskutečnila tradiční akce Noc kostelů. Program v klášterním kostele byl letos zaměřen především na rodiny s dětmi a nesl motto: „Neboj se a zastav se!“ Hlavním cílem bylo nabídnout návštěvníkům bezpečný prostor ke zklidnění, zastavení a naslouchání. V kostele byla připravena řada hravých zastavení, inspirovaných biblickým příběhem Zvěstování Páně. Děti i dospělí se mohli aktivně zapojit do různých činností, které je vedly k zamyšlení nad radostmi i starostmi každodenního života. Mezi oblíbená stanoviště patřily Mariina radost a Mariin strach. U prvního z nich mohli návštěvníci napsat na papírovou hvězdičku něco, za co jsou v životě vděční nebo co jim přináší radost. Hvězdičky následně umísťovali na obraz Panny Marie jako symbol světla, které tak pomáhají šířit. Na stanovišti Mariin strach měli příchozí možnost symbolicky odevzdat své obavy, bolesti či trápení vložení kamínku s vybraným označením do skleněné vázy. Připraveno bylo také tiché zákoutí k četbě Bible. Nechyběla nabídka společného rozhovoru či modlitby. Při odchodu z kostela dostal každý člověk obálku s andělským poselstvím pro povzbuzení. První návštěvníci začali přicházet již před 18. hodinou. Zájem veřejnosti byl poměrně vysoký, kostel navštívilo asi 300 lidí. Díky neustálému zájmu příchozích jsme program prodloužili až do 21,30 hodin. Velké poděkování patří našemu skvělému týmu Hance s Haničkou, Barče a Zoje za neskutečné nasazení a skvělou spolupráci. Naši velkou radostí bylo také to, že jsme mohli po celou dobu tento večer provázet modlitbami.

• *Markéta Pikhartová*

Noc kostelů v kostele sv. Jiljí v Pardubičkách

Sluníčko ještě svítilo a svými paprsky zlatilo krajinu a tváře lidí, kteří se scházeli v pátek 29. května v kostele sv. Jiljí. Začínala celonárodní vyhlášená Noc kostelů. S kamarádkou Danielou jsme se rozhodly pro tuto kostelní akci. Všechny lavice byly obsazeny. Přesně v 18 hodin nás zde uvítal pan Jakub Milski, středoškolský učitel češtiny a humanitních věd, varhaník, milý a obětavý člověk. Po přivítání nás seznámil s perfektně připraveným programem.

Vyslechli jsme si přednášku, týkající se vzniku a historie Pardubic, které se vztahují k tomuto místu. Následně jsme se shromáždili na zdejším hřbitově, abychom se seznámili s několika hroby významných pardubických občanů.

Zastavili jsme se u hrobu pana Václava Metelky, staršího čestného občana města Pardubic, oceněného pro práci na opravách zdejších pardubických kostelů.

Za komunistů byl vězněn v komunistických žalářích mnoho let. Byl to člověk víry a statečnosti. Úctu a čest jeho památce. Druhým byl hrob rodiny Markalousových, kde odpočívá pardubický rodák Bohumil Markalous, univerzitní profesor, spisovatel píšící pod pseudonymem Jaromír John. Zemřel v r. 1952.

Poté následovala prohlídka zvonice. Kdo měl zájem, mohl si zkusit rozhoupat zvony. A zájem opravdu byl! Dlouhou dobu se zvuk zvonů rozléhal do krajiny a jako by nesl zprávu o spojení nebe se zemí, mrtvých se živými, současnosti s minulostí, přítomnosti s budoucností. Nastala nostalgická chvíle ztišení, vděčnosti a pokory, kdy je člověk schopen vyzpívat svou lásku k svému Stvořiteli s díky za život svůj, svých drahých a celého společenství. Vrátili jsme se zpátky do krásně chladivého kostela. Nyní si na své přišli milovníci hudby. Začal koncert manželů Milských, kteří nás hrou na housle a varhany přímo uchvátili. Program si sestavili z děl Johanna Sebastian Bacha, Dietricha Buxtehudeho či Bohuslava Matěje Černohorského. Improvizaci na staročeský chorál Svatý Václave zkomponoval přímo pan varhaník Milski. I když byl krásný koncert manželů oceněn patřičným potleskem, dovoluji si ve Zpravodaji vyzdvihnout uměleckou práci a obětavost obou. Srdečně děkujeme Vám, pane Jakube, za Vaše koncerty, ale i za Vaše varhanní doprovázení mší svatých. Ráda vzpomínám na Vaše varhanní začátky, kdy jste ještě za doprovodu své rodiny začínal právě zde, u sv. Jiljí. Pán Bůh Vám zaplať za Vaši obětavost. Také Vaši ženě Simoně srdečné poděkování za kouzelnou hru na housle, kterou obohacuje naše společenství. Posledním bodem programu byla návštěva kůru a prohlídka varhan. Sluníčko už pomalu ztrácelo svoji oslnivou zář, když jsme odcházeli do svých domovů, plni krásných zážitků. Svatý Jiljí, oroduj za nás. S díky za Noc kostelů.

• Anna Grohová

Setkání zástupců farních společenství

Ve středu 10. 6. jsme se v naší farnosti sešli ke společnému setkání zástupců různých farních společenství. Celé setkání jsme zahájili v kostele sv. Bartoloměje modlitbou před vystavenou Nejsvětější svátostí. V tichu adorace jsme Pánu svěřili naši farnost a jednotlivá společenství. Poté jsme se přesunuli na faru, kde následovalo společné setkání ve farním sále. Sešlo se nás zde kolem 34, kteří jsme do života farnosti zapojeni různými způsoby. Každý zástupce krátce představil své společenství ze kterého na setkání přichází, kolik má společenství členů, jak často se schází a jak tato setkání probíhají.

Dozvěděli jsme se, že ve farnosti fungují například modlitby za kněze, ministranti, Večeřadlo, několik skupinek Modliteb matek, společenství mladých a další skupiny a aktivity. Ve druhém sdílecím kolečku jsme měli říci, co nás na ostatních společenstvích nejvíce zaujalo nebo oslovilo. Hodně z nás bylo překvapených, jak živá a pestrá je naše farnost. Bylo hezké přiřadit si konkrétní tváře k názvům jednotlivých společenství, která často známe jen z ohlášek v kostele.

Zazněla také radost z toho, že ve farnosti působí více skupin, které se svým vlastním způsobem podílejí na společném poslání: vytvářet živé společenství víry, modlitby a služby. Každé společenství přináší do farnosti něco jedinečného — někdo zkušenost pravidelné modlitby, jiný službu dětem, mladým, rodinám, nemocným či seniorům. Právě pestrost těchto darů ukazuje, že farnost není jen místem nedělní bohoslužby, ale skutečným domovem, kde každý má své místo.

Setkání tak bylo nejen příjemným zastavením, ale také povzbuzením do další služby. Kéž se nám daří navazovat na tuto zkušenost otevřenosti, vzájemné podpory a společné odpovědnosti za život farnosti.

• Agnieszka Lukavský

1. svaté přijímání

Dne 14. 6. 2026 proběhla v kostele Zvěstování Panny Marie slavnost prvního svatého přijímání. Přistoupilo k němu sedm dětí – Anička Svobodová, Vašek Mori, Prokop Hrdý, Klárka Sejkorová, Ema Vajglová, Maruška Gottwaldová a Elen Šmahelová.

Této krásné události předcházela čtyři setkání s přípravou a sobotní svátost smíření, kde děti nakonec symbolicky spálily papírky se svými hříchy.

V neděli byly děti představeny, zapálily si křestní svíce, zřekly se zlého a vyznaly svoji víru. Po čtení z Písma si otec Jeroným zavolal dopředu všechny děti a vyprávěli si o důležitosti pokrmu, obzvláště toho duchovního (tělo a krev Pána Ježíše), pro náš život. Následoval obětní průvod, ve kterém děti nesly věci symbolicky vyjadřující jejich koníčky a talenty (housle, fixy, fotbalový míč, baletní boty a skautský kroj). Během slavení eucharistie byly děti přítomny u oltáře, kde následně i poprvé přijaly Pána Ježíše.

Vše zakončila hostina na závěr, kde si děti přitukly "šampáněm", aby tak velký dar ve svém životě oslavily. Rádi bychom se s vámi podělili o to, jak to celé vnímala Elenka. Ta se zprvu svátosti smíření obávala, ale nakonec to pro ni prý byl krásný zážitek. K přijímání se moc těšila a ještě několik dní se z něj radovala, protože prý cítila velikou lásku. Nyní se nemůže dočkat další neděle, až bude opět Pána Ježíše přijímat :-). Nýmovi, Lucii Žárské, Jendovi a všem ostatním (včetně úžasných muzikantů a zpěváků), kteří se na přípravě našich dětí a na úžasné slavnostní mši podíleli, ze srdce děkujeme!

• Klára Šmahelová

První svaté přijímání u Salíků

Noc kostelů u Salesiánů

Letošní Noc kostelů k nám přilákala celkem 50 „odvážlivců“. Polovina z nich si přišla poslechnout koncert Scholy od sv. Václava, zbytek byli doposud neznámí lidé, z velké části naši „sousedé“, kteří si přišli prohlédnout dům. Zřejmě musíme zapracovat na značení, protože už i při jiné příležitosti nám bylo řečeno, že lidé kolem roky (sic!) chodí a netuší, že tu máme kostel. „*To musím říct kolegům, že máme kousek od nás moderní klášter,*“ prohlásil jeden z návštěvníků uznale. Tak přemýšlíme, jak svůj kostel a dům otevírat i mimo tento speciální den v roce.

• Maruška Benáková

Středisko mládeže v novém školním roce

Přihlašování na nábožka a kroužky bude spuštěno současně s novými webovými stránkami v druhé polovině srpna. Na konci tohoto školního roku vyvěsíme na starý web přehled pravidelných plánovaných aktivit s výší poplatku.

• Jiří Caha

Farní festival 2026

V hlavě i v srdci máme čerstvé vzpomínky na Farní festival, na kterém bylo možné nejen v liturgii zakusit, že „všichni jsme jedno tělo“.

Připomenout jsme si to mohli jak během mše svaté ze slavnosti Božího těla, tak ve společné výtvarné aktivitě při otisknutí barevných palců na „tělo Kristovo“ (viz foto). Nechybělo společné povídání u oběda ani tradiční „workshopy“ – sportovní, výtvarné či intelektuální aktivity, kde si každý mohl vybrat, co ho baví. Oproti loňsku jsme mohli navíc vyslechnout dvě hudební vystoupení: salesiánskou scholičku a Duo Jitka & Ným s hostující Aničkou na příčnou flétnu.

Letošní „červenou linkou“ bylo téma tzv. Proměny farnosti, o které se jistě dočtete na jiných stránkách Zpravodaje. Věra Pavlíčková a novokněz Jeroným Pelikovský nám představili „o co jde“ a ve stanu Setkávání bylo možné vyzvednout si modlitbu, přečíst si pohledy farní rady a zanechat ty své. Ným také vytvořil srozumitelnou infografiku, kam bychom chtěli v chápání farnosti směřovat.

Absolutní novinkou byla pak Dobročinná burza na podporu salesiánských animátorů, která vynesla 10.180 Kč. Mnohokrát děkujeme za všechny příspěvky!

Děkujeme také za závěrečnou pomoc s úklidem a všem dobrovolníkům za zapojení. Organizační tým je skvělý, ale bez ochotných dobrovolníků by Festival proběhnout nemohl. Díky i za pozitivní zpětnou vazbu a vaše nadšení. Moc přeji každému, aby nám festivalová radost z „bytí jedním tělem“ vydržela co nejdéle. A abychom se dívali kolem sebe, kdo všechno ho s námi tvoří. Za rok na viděnou!

• *Maruška Benáková*

Díky z Centra Don Bosco

Školní rok je skoro za námi a s ním i dva běhy Kurzů přípravy na život, to znamená 14 víkendů. Moc děkujeme za vaše modlitby za naše mladé (nejen) z dětských domovů a také za zapojení do týmu „pečících“, který nám na kurzy zajišťuje domácí buchty. „Je to jen buchta“, řeklo by se. Maličkost. Ale naši mladí jsou za to obrovsky vděční. Že někomu stojí za to, aby si udělal čas a něco dobrého jim upekl. Děkujeme! Zároveň prosíme o modlitbu za letní akce.

• *Jiří Caha*

Studentský Velehrad

Od podzimu roku 2024 jsme spolu s Domčou začali připravovat Studentský Velehrad – celostátní setkání věřících vysokoškoláků a mladých pracujících. Postupně jsme nabírali členy týmu a nakonec nás bylo přes 25, k tomu několik stovek dobrovolníků, bez kterých by se nic takového neobešlo. Přípravy zabraly celé měsíce a byly pro nás zcela novou zkušeností – organizovat takto velkou akci s větším rozpočtem, spolupracovat s médii (na setkání se točil i dokument České televize) a zvládat výzvy, které přirozeně přicházely. Třeba když nám jeden z hostů dorazil v úplně jiný čas, než jsme byli domluvení – ale i s tím jsme si poradili.

Těch výzev našťestí mnoho nebylo – buď jsme vše dobře podchytili předem, nebo nám prostě přálo štěstí a Ježíš potahal. :-)

Samotné setkání proběhlo začátkem května od čtvrtka do neděle a přivítali jsme přes 500 účastníků. Dopoledne a odpoledne byly nabitě přednáškami, semináři a workshopy. Záleželo nám na tom, aby si účastníci vždy odnesli něco nového, ale zároveň aby byl prostor pro sdílení, diskuzi a propojení témat s vlastním životem. Program byl pestrý – od dobrovolnictví na Ukrajině, přes dětskou paliativní péči a Františkovu ekonomiku, až po sdílení víry s těmi, kdo ještě hledají. Zazněly i odvážnější otázky jako „Co bude po smrti?“ nebo „Je čas na reformu!“ – tu položil teolog Tomáš Halík, jeden z nejvýraznějších hostů. Přednášel také Alexandr Flek s inspirativním pohledem na krásu víry a nechyběl ani oblíbený mladý kněz aktivní na sociálních sítích, Pater Pepa. Snažili jsme se, aby si každý přišel na své.

Před večeří jsme se pak všichni scházeli v mši svaté v bazilice, kterou pro nás celebroidali biskupové a kněží – mezi nimi náš královehradecký biskup Prokop Brož, olomoucký arcibiskup Josef Nuzík či nově zvolený arcibiskup Stanislav Příbyl. Na SVČku jsme potkali i řadu mladých z Pardubic, což nás moc potěšilo. Jsme vděční, že jsme dostali tak jedinečnou příležitost využít svých schopností a věnovat čas akci, která umožnila setkání tolika mladých – lidí, kteří nejsou lhostejní ke svému životu a mají zájem o víru.

Moc děkujeme všem, kteří nás podpořili – ať už finančně nebo modlitbou. Moc si toho vážíme. Pokud byste se chtěli pokochat fotkami, podívejte se na naše webové stránky studentskyvelehrad.cz nebo na naše sociální sítě.

Ekumenická večeře

Každý měsíc se scházíme my zástupci farností, sborů a společenství z různých církví u někoho z nás ke společné snídani. Tam se mimo jiné krátce modlíme a sdílíme radosti a starosti z pastorační práce. Tentokrát jsme se sešli 9.6. ke společné večeři na farním dvoře u sv. Bartoloměje, neboť jsme se po 10 letech působení loučili s Karlem Vasilkem, adventistickým pastorem, který se stěhuje na nové působiště do Havlíčkova Brodu (na fotce moudrý fousatý muž uprostřed). Bylo to velmi srdečné neformální setkání, kde jsme se také seznámili s jeho nástupcem, Erikem Popovycem, který je z nás jednoznačně nejmladší a nejvyšší.

Karel byl tahoun naší pardubické ekumeny. Jako adventista měl velkou výhodu, že po své sobotní bohoslužbě mohl navštívit nedělní bohoslužby a mše nás ostatních, což také občas dělal. Vloni byl u nás na mši sv. k oslavě Dona Boska, seděl mezi lidmi v lavici a dodnes rád vzpomíná na živou liturgii a atmosféru. Kromě toho měl přednášku pro naše biřmovance o Písmu a další vstupy. Máme opravdu radost z ekumeny v Pardubicích, jejíž dalším krásným plodem je to, že na adventní duchovní obnovu 28.11. přijala pozvání Hanka Ducho, evangelická farářka v Pardubicích, což ona sama doprovodila asi těmito slovy: „Jdu do toho s pokorným respektem a moc ráda.“

• P. Jiří Caha

Vaříče

Milí čtenáři mých receptů!

Ráda bych se s vámi dnes zamyslela nad vaříči. Možná jste už někdy vařili v cizí kuchyni. Tam se teprve pozná, jací jsme kuchaři. Přestože je Teplo zcela objektivní fyzikální veličina a u každého spotřebiče můžeme měřit jeho výkon a příkon na přesné jednotky, stejně konkrétní vaříč nebo trouba velmi ovlivní, jak se nám v cizí kuchyni daří. Chceme udržovat naši farnost vroucí. To se dá, když víme, kdo je zdroj tepla. Další krok je, že vím, jak si mám sama v sobě teplo od zdroje uchovat a pečovat o něj.

Musím brát ohled na své plotýnky a hořáky, sama se servisovat podle typu svého vařiče. Může se stát, že jsem v období, kdy mohu vařit jen čaj topnou spirálou. Jindy jsem nablýskaná pětiplotýnková indukce. A jindy jsem sice indukce, ale se samými smaltovanými hrnci. Na indukci je vám krásný puntíkatý smaltovaný hrnec k ničemu. S topnou spirálou svíčkovou neuvaříte. Nic nepomůže se na ni za to zlobit. Dá se s ní ale uvařit skvělé kafe. A zase pod stan si s sebou nepovezu parní troubu. Vezmu si vařič s bombou. I tam si mohu pochutnat třeba na palačince. Každý ve farnosti máme v tuto chvíli zcela konkrétní vařič a svoje hrnce. Využívám teplo svého zdroje a třeba aspoň trochu ve farnosti vařím? Vnímám, na co by ti okolo mě mohli mít chuť? Nebo se zlobím, že si vaří u ohýnku a já mám plné ruce práce s přípravou na svatební hostiny? Víte, co je pro nás kuchařky nejhorší? Když nám toho spousta zbyde. Co s tím? Tak málo lidí přišlo. Taková škoda to vyhodit, dalo to tolik práce! To už se s tím příště dělat nebudu. Příště něco najdu ve spíži a dám to prostě na stůl. Tím se ale dostáváme do začarovaného kruhu. Vařím, nikomu to nechutná, sklouznu ke studené večeři, k obědu z vlastních zdrojů, dá se obejít i bez snídaně, nebo si každý něco najde. Z toho je potřeba vystoupit. Najít kastrůlky a vařit v malém. Vařit s láskou a péčí pro hrstku ve svém okolí. Vařit vědomě. Láska prochází žaludkem a láska v naší farnosti je to jediné, co se počítá. Takže kuchtíci, co a kde je v naší farnosti potřeba navařit? Na co mají ti naši jedlíci chuť? Nepracujte tolik, nechte se povolát! Pak už jen dobrou chuť a freš dary Ducha!

• *To vám přeje kuchařka Máňa*

Škola Noe

Strípky ze života školy Noe

Ročníkové projekty

21. květen patřil žákům devátých tříd a jejich ročníkovým projektům. Každý z nich si dal na své práci záležet a náš obdiv jim náleží nejen za jejich celoroční snahu, ale i odvahu a profesionalitu, se kterou přistoupili k prezentování svých výsledků. Odborná porota, učitelé a publikum ocenili pět nejlepších projektů.

Šachový turnaj

Pořádně zaměstnat malé šedé mozkové buňky měli možnost žáci 2. stupně při tradičním šachovém turnaji. Turnaje se zúčastnilo 10 žáků a po náročném intelektuálním souboji čekala na vítěze odměna.

Zájezd do Anglie

22 našich žáků se zúčastnilo pětidenního zájezdu do Anglie. Jednalo se nejen o poznávání historických památek a přírodních zajímavostí, ale i o intenzivní výuku angličtiny v jazykové škole. Poslední den byl určen Londýnu a pak již návratu do Čech.

• *Za školu NOE Petra Bajerová*

Poslední kopeček zmrzliny a klid v duši:

Příběh pana Nováka

Když pan Novák dříve míjel auto s logem hospice, nevnímal ho. Jednoduše ho to nezajímalo. Žil jiný život, měl jiné starosti. Dnes, když stejné auto spatří, vybaví se mu něco úplně jiného. Není to ale smutek. Vybaví se mu hluboký respekt vůči tvrdé a náročné práci lidí, kteří dokážou být oporou ve chvílích, kdy se člověku rozpadá celý svět.

Účastník zájezdu

Pan Novák a jeho žena Olinka spolu byli téměř 33 let. Milovali výlety do přírody, turistiku a rádi jezdili na rybníky. Byli to partáci, kteří si rozuměli i beze slov. Největší radost jim dělala jejich čtyři vnoučata, která jim do života vnašela novou energii. Jenže pak přišel zlom, který nikdo nečekal. Několik měsíců poté, co Olinka oslavila své padesátiny, ji čekala operace žlučníku. Měla to být banální záležitost, rutina, po které se člověk prostě vrátí domů a žije dál.

Jenže pak přišly výsledky histologie.

„V tu ránu se nám obrátil život úplně vzhůru nohama,“ vzpomíná pan Novák na ten vteřinový moment, kdy se mu zhroutil svět.

Výsledky byly špatné. Z plánů na další společné výlety se stal kolotoč, který dobře znají rodiny onkologických pacientů. Naděje, šok, další naděje a další šoky. Trvalo to dva a půl roku. Právě tehdy pan Novák poprvé pocítil tu mrazivou bezmoc, kterou později popsal jako *„jízdu v autobuse, který neřídíte“*.

„Celé to období jsem si připadal jako účastník zájezdu — sedím v autobuse, koukám z okýnka, ale nijak nemůžu ovlivnit tu jízdu.“

Rozhodnutí uprostřed noci

Po více než dvou letech léčby přišla chvíle, které se oba dlouho obávali. Lékaři oznámili, že možnosti další léčby se vyčerpaly, a že už nemoc není možné dál zvrátit. Jeho ženu Olinku tedy propustili do domácí péče a pan Novák byl bezradný. První dny doma vůbec nevěděl, co má dělat. Jeho žena potřebovala každý den infuzi a postupem času i více péče, kterou sám nevládal. A věděl, že bude potřebovat víc. Chtěl být hrdina, ale v noci, když se „rozjela hlava“, to bylo k neunesení.

„Jednou v noci jsem byl opravdu zoufalý. Nemohl jsem spát a postupně se mě moje hlava snažila dostat do sebedestrukce. Musel jsem sebrat všechny poslední síly, abych se z toho nezbláznil a urovnal si to v hlavě. Tu noc jsem došel k rozhodnutí, že udělám všechno pro to, aby manželka mohla do samotného konce zůstat doma, a aby o ni bylo co nejlépe postaráno.“

Další den ráno vzal pan Novák do ruky telefon a kontaktoval Domácí hospic Andělů strážných.

„Je to zvláštní, ale už z toho prvního rozhovoru jsem věděl, že jsem udělal dobře. Pocítil jsem znovu naději, a hlavně obrovskou úlevu, že už v tom nebudu sám.“ vzpomíná na první kontakt s domácím hospicem pan Novák.

Následně k nim domů dorazila sestra, sepsali společně papíry a rozjel se každodenní rituál péče.

Andělé a zmrzlina

Sestřičky popisuje pan Novák jedním slovem: andělé. A ihned dodává, že to nebylo nic naučeného, žádné fráze ze školení.

„Sestřičky a vlastně všichni z domácího hospicu vřdycky vystupovali lidsky. Ale nebylo to takové to strojené. Člověk prostě cítil, že je to opravdový. Že to ty lidi mají opravdu v srdíčku.“

Infuze a následná péče trvala každý den kolem tří hodin. Pro pana Nováka byl tohle prostor, kdy se mohl sebrat a odejít na chvíli do práce nebo vzít psa a jít se projít do přírody, k rybníkům. Zmiňuje důležitost toho, že i ten pečující potřebuje chvíli pro sebe, aby mohl znovu načerpat sílu a energii a vrátit se potom domů s čistou hlavou.

„Za každý čas pro sebe jsem byl rád a věděl jsem, že je Olinka v těch nejlepších rukách. Byla to pro mě opravdu péče 24 hodin denně, 7 dní v týdnu. Bylo to vyčerpávající. Vyzkoušel jsem si, jaké je to mít celou domácnost na starost. Nákupy, úklid, vaření. Chtěl jsem, aby domácnost vypadala úplně stejně, jako když ji vedla Olinka. Na druhou stranu to nebylo od věci, takhle se fyzicky utahat. Když jsem večer padnul za vlast, bylo to fajn, protože jsem ihned usnul a nebyl jsem otrokem svých myšlenek.“

Pan Novák si následně vybavuje jeden moment, na který do konce svého života nezapomene. Byl to moment, kdy sestra jednoho dne přivezla jeho ženě kopeček zmrzliny.

„To bylo naposledy, kdy se Olinka rozesmála,“ říká tiše.

Hlavně manžel, ne pouze pečovatel

Hospicový tým panu Novákovi nepomáhal pouze s péčí o jeho ženu. Připravoval ho také na to, co přijde. A to je něco, co v nemocnici nikdo neudělal.

„Věděli, jak to bude probíhat. Poskytli mi opravdu takovou tu tvrdou realitu, ale lidsky a citlivě. To mi hodně pomohlo. Samozřejmě se to špatně poslouchá. Ale stejně to člověk vnímá. A je dobře to slyšet. Způsob podání té informace strašně pomáhá — ten tón, ten klid.“

Postupně mu docházelo, co vlastně může udělat. Ne zachránit. Ne zvrátit. Ale být tam.

„Díky nim mi postupem času došlo, že ve finále to jediné, co pro toho milujícího člověka můžete udělat, je to celé s ním prožít až do poslední chvíle a v rámci svých možností být silný.“

Domácí hospic podle pana Nováka nepřinesl pouze zdravotní péči, ale hlavně pocit jistoty a klidu.

„Konečně jsem měl pocit, že se mám o koho opřít. Že když se něco stane, někdo mi poradí, pomůže, přijede.“

Právě tato podpora mu pomohla znovu být více manželem než pečovatelem.

Dřív jsem si myslel, že hospic znamená konec

Pan Novák později využil Domácí hospic Andělů strážných ještě jednou. Dva roky poté, co jeho žena Olinka zemřela, onemocněl jeho tatínek. Diagnóza byla neúprosná, bez naděje na uzdravení. Díky předchozí zkušenosti už věděl, že požádat o pomoc není selhání. Proto tentokrát neváhal ani chvíli.

„Díky předešlé zkušenosti už jsem nešel do neznáma. Mám-li být upřímný, bylo to tentokrát jednodušší. Už jsem věděl, že na to nebudu sám a že budu mít kolem sebe lidi, kteří nám dodají nejen zdravotní péči, ale hlavně podporu a pocit bezpečí.“

Zpětně říká, že domácí hospic pomohl nejen nemocným, ale celé jeho rodině.

„Dřív jsem si myslel, že hospic znamená konec.

Dneska vím, že je to hlavně pomoc pro rodinu a možnost důstojně dožít doma.“

Už nemám takový strach ze smrti

Pan Novák dnes mluví o hospicové péči jako o službě, která by měla být standardem. Zároveň chápe, že ne každý na to má sílu a říká, že to není žádná hanba.

„Každý vydrží něco jiného. Je to ohromný záprah. Je to těžký míč.“

Co se ale změnilo nenávratně, je jeho vztah ke smrti. K vlastní smrtelnosti.

„Já díky domácí hospicové péči už nemám takový strach ze smrti. Zjištění, že na to jednou nebudu sám, je pro mě osvobozující. Děkuji vám za všechno, co děláte.“

Pan Novák je táta dvou synů a děda čtyř vnoučat. Úplně normální chlap, jak sám o sobě říká. Jen s jednou zkušeností navíc – takovou, „kterou kdo nezažije, nikdy nepochopí“.

• Autor: Kristýna Mikulová

**DOMÁCÍ HOSPIC
ANDĚLŮ STRÁŽNÝCH**

Rozhovor

s Věrkou Pavlíčkovou

Smyslem rozhovorů ve farním Zpravodaji je blíže poznávat lidi ve farnosti. A nejen je, ale i jejich dary, zájmy a činnosti, kterým se věnují. Věrka Pavlíčková, kterou jsem poprosil o rozhovor, je jednou z těch, které jste možná někdy viděli, ale moc o ní třeba nevíte.

Věrko, na rozdíl od jiných farníků, kteří se do Pardubic přistěhovali nebo se tu usadili po studiích, jsi pardubickou rodačkou a s trochou nadsázky snad mohu i říct, že i „pamětnicí“:-) Přibliž nám farnost Tvého dětství či mládí.

Kam jste chodili do kostela, na co vzpomínáš?

Co Ti bylo třeba i nepříjemné, ale po letech jsi to dokázala ocenit?

Ano, jsem hrdá pamětnice a rodačka, a tedy stoprocentní perníkářka. Dětství jsem prožila ještě před sametovou revolucí, takže na nedělní mše jsme chodili do Rosic. Jelikož kvůli mým průduškám koupili rodiče chalupu v Orlických horách ve vesnici Bystřec, kam jsme jezdili skoro každý víkend, tak jsme chodili do kostela hlavně tam. Tam jsem také byla u prvního svatého přijímání, a protože jsme na náboženství nechodili v Pardubicích (rodiče by přišli o práci), měla jsem soukromou přípravu u skvělého P. Františka X. Šance. V té době příprav jsem se ho tedy nesmírně bála a chodit každou sobotu dopoledne na faru bylo pro mě utrpením, ale s odstupem času na něj vzpomínám skoro každý den. Stále hledám pamětníky, kteří ho také znali, protože na něj moc ráda vzpomínám. Po sametové revoluci jsme dokonce v Bystřeci založili dívčí spolčo a jezdili jsme, jak dnes se říká, na CSM na Velehrad a také jsme byli společně v Polsku na mezinárodním setkání mládeže s papežem Janem Pavlem II. To byly zážitky, na které se nedá zapomenout. Bohužel spolčo bylo ryze dívčí, takže jakmile jsme se postupně začaly dvát, rozpadlo se.

S manželem Václavem jste založili rodinu a měli dva syny. Pokračuj ve vzpomínání a prozrad' nám, jaká situace v Pardubicích byla před 20 lety?

Jinými slovy něco o tom, kam jste chodili a co jste dětem nabízelí?

Jsem vdaná přes 25 let, svatbu jsme měli v Rosicích, kde v té době sloužil úžasný P. Antonín Duda, ten nám také oba syny pokřtil. V jejich předškolním věku jsme se snažili navštěvovat oblíbené dětské mše v klášterním kostele, abychom se nějak začlenili do společenství rodin s podobně starými dětmi a kluci tam našli nové kamarády. To se nám bohužel ani po několika letech nepodařilo. Když jsem nyní po hodně dlouhé době navštívila dětskou mši v klášterním kostele, byla jsem docela dojatá, že se stále losují ty vybarvovací kartičky s modlitbou. Těch jsme se navybarvovali... Jen mě naopak překvapilo, že před 20 lety klášter praskal ve svech, a když jsme přišli pozdě, nebyla vůbec šance si sednout.

Už Tě nebudu trápit vzpomínáním a přesuneme se do současnosti. Víím, že novým impulsem ve vztahu s Bohem i v zapojení se do života církve byla Alfa. Můžeš nám něco z této zkušenosti poodhalit?

Ráda, jen bych se krátce vrátila k době před přihlášením do kurzu Alfa v roce 2023. V té době jsem se smířovala s životem, kdy se mi dost věcí nepovedlo, děti vyrostly, přestaly sdílet s námi víru v Boha, moje práce účetní mě příliš nenaplňovala a v našem okolí nás opustilo několik blízkých příbuzných a kamarádů. Hledala jsem aktivitu, díky které bych si alespoň trochu připadala užitečná. Našla jsem inzerát na dobrovolnictví v léčebně dlouhodobě nemocných v Rybitví. Stala jsem dobrovolníkem a díky tomu jsem se seznámila se Zuzkou Petrášovou. Nasbírala jsem cenné zkušenosti, které byly někdy dost drsné, ale pomohly mi se posunout a uvědomit si, že je třeba se přestat bát a naučit se s lidmi komunikovat a mluvit s nimi i o víře.

V srpnu 2023 jsem se přihlásila do Kurzu Alfa – „proč a jak“ by vydalo na samostatný článek... Nebudu lhát, po prvním večeru jsem moc nadšená nebyla a hodně jsem se přemáhala, abych tomu dala šanci a šla na další setkání. Vše se ale zlomilo na víkend s Alfou, kde jsme opravdu prožili dotek Ducha svatého a ucítili Boží lásku. Vytvořili jsme krásné společenství, které se upevnilo v pokračujícím kurzu Beta.

A když jsem byla oslovena, jestli si nechci vzít na starost další pokračující spolčo Gama, uvědomila jsem si, že je to možnost, jak se zapojit ve farnosti a jak projevit vděčnost Bohu za to, že ho můžu znát a má mě rád bez výhrad.

Při následující Alfě jsi byla s účastníky na víkend a tu zatím poslední jsi už organizovala. Často říkáš, že Kurz Alfa není pouze pro hledající, ale měl by jím projít každý farník. Proč si to myslíš? Proč Tě Alfa tak nadchla?

Na druhém kurzu jsem byla s manželem na víkend s Alfou ve Slavoňově vařit. Tam se vaří samo. Třetí Alfa byla pro mě velká výzva, ale hlavně radost podílet se na organizaci. Nemám sice tuto větu ráda, ale je v mém případě pravdivá: „Alfa mi změnila život“. Přinesla do mého života radost z víry, pokoj, sílu nést životní těžkosti, a hlavně spoustu skvělých kamarádů. Být součástí společenství jsem toužila celý dospělácký život. Přála bych všem farníkům, aby to také prožili a ucítili radost z víry a každodenní Boží přítomnost. Pro farníky by bylo ideální projít Alfou jako doprovod hledajícího a mít tak možnost doprovázet je na jejich cestě za Bohem. Toto doprovázení je jedna z největších radostí, které jsem mohla v životě prožít. Jsem za to moc vděčná a děkuju všem lidem, kteří prošli Kurzy Alfa.

Často také slyšíme, že se setkává Gama. Co je to za společenství?

Gama je pokračující společenství po Alfě a Betě. Vzniklo v září 2024, scházíme se 1 x za 14 dní, společně se modlíme a rozebíráme nedělní evangelium. Primárně vzniklo pro ty, kteří se chtěli dál setkávat a zároveň se už nepotřebovali připravovat na přijetí svátostí (křest, bířmování), ale dveře jsou otevřené pro všechny účastníky Alfy včetně katechumenů. Na podzim 2025 jsme prošli zatěžkávací zkouškou, kdy se k nám připojili účastníci z 2. kurzu. Vzájemně se vůbec neznali, ale vše jsme zvládli skvěle.

Poslední tři Alfý se konaly na faře. Od podzimu se kurz bude konat u Salesiánů. Proč tomu tak je? To budou dvě Alfý najednou? Já to samozřejmě vím, ale možná by to pro druhé stálo za objasnění.

Z toho mám opravdu velkou radost. Alfa bude jedna, a to společná se Salesiány u Salesiánů. Už delší dobu jsme s Jirkou Cahou vedli hovory o Alfě u Salíků a tato kombinace mi přijde skvělá. Těším se.

Nežiješ však pouze Alfou. Dobrovolničíš jako účetní u Salesiánů, jsi členkou tamější pastorační rady, pracuješ v divadle jako účetní, spojuješ lidi ve společenstvích, věrně doprovázíš ty, co prošli Alfou a stíháš i vnímat, kdo co potřebuje nebo kdo má kdy narozeniny. Jak to vše stíháš?

Stíhám to, protože to dělám s radostí a dostávám rozhodně víc, než dávám. Ten čas samozřejmě není nafukovací a někdy to je lehce na hraně. Ale mám kolem sebe spoustu bezvadných lidí, kteří mi pomáhají a provázejí mě v modlitbě. Za to jim patří velký dík. Mám takovou zkušenost, že nejlíp se s lidmi seznámím při společné práci, takže třeba díky zpracování účetnictví u Salíků jsem poznala Zdeňka, Marušku, Jirku i Martinu a doufám, že je můžu počítat mezi svoje přátele, což by se mi pouze díky návštěvám nedělních mší nikdy nepodařilo.

K Salesiánům chodíme už skoro 10 let a dlouho se nám nedařilo zapadnout. A ty narozeniny nejsou problém – stačí mít diář, jen já mám stále ten papírový...

Tvého manžela jsem poznal jako šikovného chlapa, když nabídl pomoc se stríháním živého plotu na farní zahradě nebo pomoc při stěhování oltáře.

Pověz nám něco právě o něm, bude mít určitě radost ... :-)?

No to bude mít „radost“, není moc rád středem pozornosti, ale jsem za tu otázku ráda, protože bez něj a jeho podpory bych nemohla věnovat tolik času farnosti. On v podstatě prochází Kurzy Alfa doma, protože má vše z první ruky a trpělivě mi naslouchá. Rád chodí uklízet k Bartoloměji, kde se těší na setkávání s lidmi, které znám díky Alfě nebo také díky duchovní obnově pro seniory ve Slavoňově, kam jezdím vařit.

Minulý rok byl se mnou a líbilo se mu tam, takže doufám, že pojedeme v září opět. Senioři ve Slavoňově jsou pro nás velkou inspirací do života a moc jim za to děkujeme.

Před rokem jsi představila na Farním festivalu projekt Modlitba za dar víry.

Letos to je Modlitba za proměnu farnosti. O co vlastně jde?

Proces proměny farnosti vychází ze stejnojmenné knihy, kterou jsem přečetla a velmi mě potěšila a uklidnila. Mám naději, že se dá něco dělat, abychom si udrželi živou farnost, dokonce aby rozkvetla a otevřela se pro všechny (nejen) hledající a všichni jsme se v ní cítili přijati. Proto jsem ráda přijala Tvou nabídku účasti ve farním týmu...

Společně jsme prošli první formací (školením) na téma Misijní modlitba, která je vždy prvním krokem v každé naší činnosti. Společně tedy budeme hledat cestu proměny a necháme se vést Duchem svatým.

Závěrečná otázka na tělo: Patříš víc do společenství kolem kostela sv. Václava nebo do společenství kolem kostelů ve městě:-) ?

Bylo by fajn to přestat rozdělovat a řešit, zda jsem „ta z fary“ či „ta od Salíků“, jak slýchám dost často. Patřím do našeho farního společenství a je jedno, kam v neděli zamíříme na mši. Důležité je, že všude můžeme potkat někoho známého, společně slavit mši svatou a podílet se na Božím království. Díky Alfě se mi splnil sen někam patřit.

• Rozhovor vedl Jan Uhlíř

KALENDÁŘ AKCÍ | 21. 6. – 26. 7.

ne	21.6.	Oslava 50 let kněžství Mons. Josefa Kajneka (9:00 kostel sv. Bartoloměje)
		Poslední dětská mše (10:00 kostel Zvěstování Panny Marie)
		Sbírka Charita HK
po	22.6.	Přednáška P. Hromjáka – Spišský biskup Ján Vojtaššák – symbol slovenského katolicismu 20. století a jeho odpor vůči komunistické ideologii v Československu (18:30 Machoňova pasáž)
st	24.6.	Slavnost Narození sv. Jana Křtitele (18:00 - kostel sv. Jana Křtitele)
pá	26.6.	Úklid kostela (18:45 kostel sv. Bartoloměje)
so	27.6.	Setkání seniorů (8:00 kostel sv. Václava, Salesiáni)
	28.6.	Sbírka na opravu varhan u sv. Bartoloměje
po	29.6.	Slavnost sv. Petra a Pavla, apoštolů
		Modlitební večer za farnost s chvalami a adorací (19:00 kostel sv. Bartoloměje)
čt	2.7.	Zpovídání (8:00 - 12:00 kostel sv. Bartoloměje)
pá	3.7.	Zpovídání (16:00 - 18:00 kostel sv. Bartoloměje)
		Modlitby za kněze (17:00 - kostel sv. Bartoloměje)
so	4.7.	Večeřadlo Panny Marie (7:00 kostel sv. Jana Křtitele)
ne	5.7.	Mše svatá ve slovenštině (19:00 kostel sv. Bartoloměje) + posezení na faře
ne	19.7.	Sbírka Pastorační aktivity v diecézi
ne	26.7.	Loučení s P. Ľuboslavem Hromjákem (9:00 kostel sv. Bartoloměje) + posezení na faře
		Poutní mše svatá (17:00 kaple sv. Anny) - není mše svatá v kostele sv. Jiljí

KALENDÁŘ AKCÍ | 1. 8. – 20. 9.

so	1.8.	Večeřadlo Panny Marie (7:00 kostel sv. Jana Křtitele)
čt	6.8.	Zpovídání (8:00 - 12:00 kostel sv. Bartoloměje)
pá	7.8.	Zpovídání (16:00 - 18:00 kostel sv. Bartoloměje)
		Modlitby za kněze (17:00 kostel sv. Bartoloměje)
	11.-16.8.	Celostátní setkání mládeže v Ostravě
so	15.8.	Slavnost Nanebevzetí Panny Marie (18:00 klášterní kostel)
ne	23.8.	Návštěva arcibiskupa Mons. Jana Graubnera (9:00 kostel sv. Bartoloměje – poutní mše sv.)
ne	30.8.	První dětská mše svatá (10:00 klášterní kostel)
		Poutní mše svatá (17:00 kostel sv. Jiljí)
		Posvícení (10:30 kostel sv. Václava v Mikulovicích)
st	2.9.	Uzávěrka Zpravodaje farnosti č. 5
		Večer chval (19:00 kostel sv. Jana Křtitele)
čt	3.9.	Zpovídání (8:00 - 16:00 kostel sv. Bartoloměje)
pá	4.9.	Zpovídání (16:00 - 18:00 kostel sv. Bartoloměje)
		Modlitby za kněze (17:00 kostel sv. Bartoloměje)
so	5.9.	Večeřadlo Panny Marie (7:00 kostel sv. Jana Křtitele)
ne	6.9.	Posvícení (10:30 Dražkovice) - není mše svatá v Mikulovicích
		Farní kavárna (10:00 farní sál)
st	9.9.	Setkání seniorů (14:30 farní sál)
so	12.9.	Pouť do Luže
		Dny evropského dědictví
ne	13.9.-16.9.	Duchovní obnova pro seniory ve Slavoňově
	13.9.	Posvícení (10:30 Ostřešany) - není mše svatá v Mikulovicích
		Poutní mše svatá (15:00 Kokešov)
		Vychází Zpravodaj farnosti č. 5
	20. 9.	Farní den (9:30 kostel sv. Bartoloměje) + posezení na zahradě

www.farnost-pardubice.cz

facebook.com/Pardubickafarnost | instagram.com/Pardubicefarnost